

معهد
الجزيرة للإعلام

راهنمای روزنامه نگاری ورزشی

تهیه:
یونس الخراشي

نگارش:
محمد احداد
محمد خمایسه

راهنمای روزنامه‌نگاری ورزشی

معهد
الجزيرة للإعلام

فهرست:

۶

مقدمه

فصل اول:

۸

روزنامه نگاری ورزشی چیست؟

فصل دوم:

قبل از اینکه روزنامه نگار ورزشی باشی،

۲۰

روزنامه نگار باش

فصل سوم:

چگونه وارد روزنامه نگاری ورزشی شوی و از

۲۶

کجا شروع کنی؟

فصل چهارم:

منابع روزنامه نگاری ورزشی

۳۲

فصل پنجم:

۳۶ // چگونه یک خبر ورزشی بنویسی؟

فصل ششم:

تخصص ورزشی

۴۰

فصل هفتم:

اخلاق حرفه‌ای

۴۴

در روزنامه نگاری ورزشی

فصل هشتم:

راهنمای پوشش جام جهانی و رویدادهای

۴۶

بزرگ ورزشی

مقدمه

ورزش در دهه‌های اخیر در سراسر جهان توسعه یافته و به دلایل زیادی ارتباط آن با زندگی روزمره مردم بیشتر شده است. این موضوع تا حد زیادی به دلیل توسعه روزنامه‌نگاری ورزشی در سراسر جهان که به یکی از محبوب‌ترین انواع روزنامه‌نگاری تبدیل شده بر می‌گردد. گزارش مؤسسه روزنامه‌نگاری آمریکا نشان می‌دهد ورزش جذاب‌ترین سوژه خبری برای مردم به میزان ۲۵٪ و پس از آن اخبار سیاسی به میزان ۲۱٪ است.^۱

این میزان توسعه زیاد در حرفه روزنامه‌نگاری ورزشی، کمکی به تغییر نگرش روزنامه‌نگاران نسبت به آن به عنوان یک روزنامه‌نگاری حرفه‌ای نکرده است. این حوزه از روزنامه‌نگاری همچنان به عنوان یک روزنامه‌نگاری سرگرمی مورد توجه قرار می‌گیرد که نیازمند پایبندی به روش‌های حرفه‌ای که به طور مثال روزنامه‌نگاران سیاسی یا اقتصادی به آن متعهد هستند، نیست.

این مشکل به چندین مشکلی که روزنامه‌نگاری ورزشی در جهان عرب گریبانگیر آن است اضافه می‌شود چرا که هنوز فاصله زیادی با مطبوعات بین‌المللی دارد. بخشی از این مشکل به نبود امکانات در مسابقات بزرگ جهانی بر می‌گردد. با این حال، فرصت‌های زیادی باقی‌مانده که هنوز روزنامه‌نگاری ورزشی در جهان عرب برای توسعه بخشیدن به محتوای خود از آنها

^۱ <https://www.americanpressinstitute.org/charts/twitter-17/>

استفاده نکرده است. اخبار ورزشی هنوز بیشتر محدود به رصد نتایج یا اخباری هستند که عموم افراد می‌توانند بدون نیاز به بررسی‌های دقیق ورزشی به آن دسترسی داشته باشند. در کنار آن نیز علاوه بر نبود هیچ مطالب تحلیلی عمیقی که بررسی‌های جدیدی از روایت‌های رسانه‌ای ورزشی ارائه دهد، بررسی‌های انسانی نیز در محافل ورزشی بین‌المللی در سراسر جهان نیز وجود ندارد.

بنابراین و با هدف توسعه کار روزنامه‌نگاران ورزشی مرکز رسانه‌ای الجزیره تصمیم گرفت این راهنما را منتشر کند تا راهنمای راهی باشد برای کسانی که می‌خواهند فعالیت تخصصی داشته باشند. این راهنما توضیح و شرح ساده‌ای را از ماهیت فعالیت روزنامه‌نگار ورزشی ارائه می‌دهد. همچنین نکاتی برای پوشش رویدادهای مهم ورزشی بر اساس قواعد کلی حرفه روزنامه‌نگاری، با در نظر گرفتن قوانین تنظیم کننده روزنامه‌نگاری ورزشی و الزامات فنی و حرفه‌ای ارائه می‌دهد.

مؤسسه رسانه‌ای الجزیره

فصل اول:

روزنامه‌نگاری ورزشی چیست؟

روزنامه‌نگاری ورزشی رفتن به لب ساحل

نیست

روزنامه‌نگاری ورزشی فرصتی برای روزنامه‌نگار فراهم می‌کند که در تعامل مداوم با کار میدانی و رویدادهای بزرگ باشد. همچنین او را همیشه در موقعیت نزدیک به کنشگران در ورزش قرار می‌دهد؛ چه ورزشکاران، چه مربیان و چه دیگران. این موضوع منجر به این شده که خیلی‌ها به روزنامه‌نگار ورزشی به چشم فردی نگاه کنند برخوردار از امتیازاتی که فعالیتش را نسبت به دیگر حوزه‌های روزنامه‌نگاری آسان‌تر می‌کند. اما این تصور کاملاً درست نیست؛ زیرا آنچه از روزنامه‌نگار ورزشی خواسته می‌شود زیاد و بسیار دقیق است که نیازمند تجربه‌ای عمیق در نتیجه‌تلاشی گسترده است. علاوه بر این او نیازمند داشتن اطلاعات گسترده درباره انواع رشته‌های ورزشی و

با تبدیل شدن ورزش به یک صنعت بزرگ، روزنامه‌نگاری ورزشی به فعالیت بسیار مهمی تبدیل شده است. به دنبال این، روزنامه‌نگاری ورزشی نقشی حیاتی همسو با اقبال عمومی و همگانی به ورزش به خود گرفته است.

دیگر به روزنامه‌نگاری ورزشی به عنوان فعالیت‌هایی محدود به سرگرمی و لذت‌بخشی نگاه نمی‌شود بلکه این حوزه از روزنامه‌نگاری به فعالیتی دارای حساسیت تبدیل شده که فرد فعال در آن باید همراه با احتیاط و درک خطرات کار کند. مخاطب روزنامه‌نگار ورزشی کسانی هستند که ورزش بخش مهمی از زندگی روزمره آنها را تشکیل می‌دهد. بر همین اساس این حوزه از روزنامه‌نگاری از لحاظ اهمیت و واقعیت‌گرایی با دیگر حوزه‌های روزنامه‌نگاری چون روزنامه‌نگاری سلامت و سیاسی و اجتماعی برابری می‌کند.

ویل آندروز

استاد ارشد گروه روزنامه‌نگاری
در دانشگاه شفیلد هالام انگلیس^۲

«این شغل بهترین شغل دنیاست، مگر نه؟ به دور دنیا سفر می‌کنی و مهمترین رویدادهای ورزشی را مجانی دنبال می‌کنی. در بهترین جایگاه در استادیوم در کنار ستاره‌های ورزشی قرار می‌گیری و نامت را در صدر روزنامه‌ها می‌بینی یا صدايت به گوش میلیون‌ها مخاطب می‌رسد و از این راه پول زیادی به جیب می‌زنی. همه اکثراً همین نگاه را به شغل روزنامه‌نگار ورزشی دارند. در حالی که ممکن است واقعیت کاملاً متفاوت با این باشد. روزنامه‌نگاری ورزشی شغلی سخت و نیازمند پایبندی جدی به زمان تحویل کار است. بخش بزرگی از وقت خود را در محل کار می‌گذرانی و بیشتر زمان کاریت در روزهای تعطیل یا آخر هفته‌ها یا شب‌ها خواهد بود. قبل از حضور در محل کار باید ساعات‌ها برای کسب آمادگی و جستجوی عمیق درباره جزئیات رویدادی که قصد پوشش آن را داری سپری کنی. چرا که ورزش جذاب‌ترین و تعصبی‌ترین چیز برای خوانندگان یا شنوندگان توست. باید روابطی مبتنی بر اعتماد با بازیکنان، مربی‌ها و مدیران برقرار کنی. باید مهارت نوشتن دقیق و لذتبخش با سرعت زیاد در اکثر اوقات در شرایط سخت داشته باشی.»

جزئیات دقیق آنهاست بدون اینکه از هر اتفاق جدیدی غافل شود؛ نه تنها در زمینه ورزش بلکه در روزنامه‌نگاری به عنوان یک صنعت که به دلیل دیجیتالی شدن به سرعت در حال پیشرفت است. این سرعت باعث به وجود آمدن تخصص‌هایی در روزنامه‌نگاری ورزشی شده است مثلاً امروزه حوزه‌های تخصصی روزنامه‌نگاری ورزشی وجود دارد که در زمینه اقتصاد ورزش و بازار نقل و انتقالات و ارزش گذاری ورزشکاران و باشگاه‌های ورزشی و دیگر موارد فعالیت می‌کنند.

«همام کدر» روزنامه‌نگار ورزشی شبکه «بین اسپورت» می‌گوید: «روزنامه‌نگاری ورزشی در عین حال که از چارچوب‌های اصلی روزنامه‌نگاری معمول خارج نمی‌شود، دارای ویژگی‌های منحصر به خود است. روزنامه‌نگار ورزشی ماهیتی در رقابت برای سرعت و چابکی در پوشش خبری و خبرنگاری تحت فشار قرار دارد.»

الگوهای روزنامه‌نگاری ورزشی به فاصله گرفتن از سبک عمومی روزنامه‌نگاری نزدیک شده‌اند، اما نه زیاد. همچنین، زبان روزنامه‌نگاری ورزشی برگرفته از زمینه‌ای است که در آن کار می‌کند به طوری که زبان این حوزه زبانی سبک و ساده است. قالب‌ها و زبان در روزنامه‌نگاری ورزشی مشترک هستند. هر دو در یک میدان بسیار تنیده و سرشار از احساسات فعالیت می‌کنند و توانایی روزنامه‌نگار ورزشی برای همگام شدن با آن بدون تحت تأثیر قرار گرفتن حرفه‌ای بودنش یک چالش دشوار پیش روی او به شمار می‌آید.

با توجه به این موضوع، روزنامه‌نگار ورزشی به ویژگی‌های خاصی نیاز دارد که باید در ابتدای راه دنبال کند و بر آنها تسلط پیدا کند تا در حرفه‌اش برتری یابد، مانند هر ورزشکار موفقی که رکوردها را یکی پس از دیگری ثبت می‌کند و سپس به سرعت به مبادین باز می‌گردد چرا که رکورد جدیدی در افق انتظار او را می‌گذرد.

^۲ Andrews, P., 2005. Sports journalism: A practical introduction. Sage.

فراتر از یک بازی

الجزایر در قاهره بود.^۲

در جام جهانی ۱۹۹۸ فرانسه، پلیس این کشور به دلیل احتمال وقوع هرج و مرج در حاشیه بازی ایران و آمریکا در حالت آماده‌باش قرار گرفت. در همان زمان اتفاق بدتری روی داد. در حاشیه بازی انگلیس و تونس در شهر مارسای فرانسه و در خشونت‌هایی به مدت سه روز از سوی طرفداران تیم

انگلیس دست

کم ۳۲ نفر

ز خمی

شدند.^۴

روزنامه‌نگاری ورزشی نیازمند تلاش و تحمل زیادی است. رویدادهای ورزشی متوقف نمی‌شوند: مسابقات مختلف، سفرهایی در سراسر جهان، بازی‌های دوستانه و دیگر فعالیت‌ها باعث می‌شود روزنامه‌نگار ورزشی همیشه درگیر باشد.

پوشش رویدادهای ورزشی ویژگی‌هایی دارد که باعث می‌شود مخاطبان بسیار گسترده‌ای را تحت تأثیر قرار دهد. این موضوع بار حرفه‌ای بزرگی بر دوش روزنامه‌نگار ورزشی قرار می‌دهد و باعث می‌شود او در هر خبری که ارائه می‌دهد مراقب و محتاط باشد. مثلاً در بازه‌های فوتبال صدها هزار نفر به خیابان‌ها می‌آیند تا صعود تیمی به جام جهانی

را جشن بگیرند و ممکن

است بازی دیگری منجر به تظاهرات خشونت‌آمیز و یا حتی بحران دیپلماتیک بین کشورها شود. این بُعد کار مسئولیت بزرگی بر دوش روزنامه‌نگار ورزشی می‌گذارد.

به طور مثال در سال ۲۰۰۹ مسابقه‌ای بین

تیم‌های مصر و الجزایر نزدیک بود منجر به بحران دیپلماتیک بین دو کشور شود. این حادثه در رسانه‌ها به «نبرد ام درمان» نام

گرفت. این بازی برای انتخاب تیم صعود کننده به

جام جهانی ۲۰۱۰ آفریقای جنوبی برگزار شد که شاهد تظاهرات و حوادث بسیاری از جمله حمله به سفارت

^۲https://www.bbc.com/arabic/middleeast/2009/11/091120_als_egypt_algerian_embassy_tc2

^۴<https://www.bbc.com/sport/football/43217083>

- در فوریه ۲۰۱۲ و در طی مسابقه‌ای میان تیم الاهلی و المصری در لیگ مصر در شهر پورت سعید، بلافاصله بعد از پایان بازی عده‌ای از طرفداران تیم المصری به سوی افراد حاضر در جایگاه طرفداران الاهلی حمله کردند. این حمله منجر به کشته شدن ۷۲ نفر از طرفداران الاهلی شد. این حادثه به «کشتار پورت سعید» مشهور شد.^۵

توسعه روزنامه‌نگاری ورزشی

نمی‌توان در مورد روزنامه‌نگاری ورزشی به عنوان تنها یک واحد مستقل نگاه کرد بلکه روزنامه‌نگاری‌های ورزشی وجود دارد. روزنامه‌نگاری که در زمینه فوتبال فعالیت می‌کند همان روزنامه‌نگاری نیست که در زمینه تنیس یا دو میدانی یا ژیمناستیک یا ورزش‌های دیگر فعال است چرا که هر رشته ورزشی به دلیل ویژگی‌هایی که دارد نوعی از روزنامه‌نگاری و روزنامه‌نگار اقتضا می‌کند. برخی از ورزش‌ها به دلیل ماهیتی که دارند همچنان بیشتری نسبت به دیگر رشته‌های ورزشی‌ها دارند (مثل فوتبال) در حالی که برخی دیگر ورزش‌های آرامی هستند (مثل گلف). این موضوع به میزان زیادی بر روزنامه‌نگاری این رشته‌های ورزشی تأثیر دارد. برخی دیگر نیز نیازمند دقت بیشتری هستند مخصوصاً آنهایی که با مقیاس مترو و معیارها روبرو هستند (مثل دو میدانی) که در آنها روزنامه‌نگار باید برای تحلیل‌های خود بیش از توصیف‌های مجازی به معیارهای از پیش تعیین شده تکیه کند. در نهایت روزنامه‌نگاری ورزشی متعهد به توازن، سوژه‌پردازی و راستی‌آزمایی اطلاعاتی است که اساس کار روزنامه‌نگاری حرفه‌ای را شکل می‌دهد.

علاوه بر توسعه روزنامه‌نگاری ورزشی به دنبال ماهیت رشته ورزشی که آن را پوشش می‌دهد، ورود شبکه‌های اجتماعی به عنوان واسطه اصلی برای انتقال خبر در توسعه روش‌های پوشش خبری ورزشی نقش داشته است. این موضوع از سویی منابع روزنامه‌نگار ورزشی را گسترش داد اما در مقابل او را در برابر چالش‌های جدیدی قرار داد که نیازمند سرعت بخشی به خبر و تغییر الگوهای انتشار خبر به گونه‌ای همسو با اولویت‌های مخاطب دیجیتال بودند. مخاطب دیگر نیازمند این نیست که روزنامه‌نگار به او نتایج بازی‌ها، بازیکنانی که گل زده‌اند و یا شرایط برگزاری بازی‌ها را اعلام کند، بلکه مخاطب از روزنامه‌نگار ورزشی انتظار دارد به او تحلیل‌ها و آمار عمیق ارائه دهد؛ مثلاً آنچه در رختکن‌ها می‌گذرد و یا تفسیری از نقشه‌های مربی‌ها و دیگر اطلاعاتی که مخاطب امکان دستیابی به آنها را ندارد.

روزنامه‌نگاری ورزشی و تغییر سبک‌ها

محمد عمور

مدیر اداره اخبار در کانال‌های «بین اسپورت» beIN Sports

روزنامه‌نگاری ورزشی به معنی همگامی و توصیف و تحلیل رویدادهای ورزشی و اظهار نظر درباره آنها و همچنین در صورت نیاز بررسی درباره بخش‌های خاکستری، رصد نزاع‌های روز افزون، تبدیل ورزش به اقتصاد مستقل و بهره‌مندی آن از توجه روبه افزایش مردم است.

این تخصص روزنامه‌نگاری در اوایل قرن نوزدهم در ایالات متحد آمریکا پدید آمد. روزنامه‌ها در آن زمان بیشتر به اخبار مسابقات مشت‌زنی و اسب سواری می‌پرداختند. افزایش توجه مردم به اخبار ورزشی روزنامه‌ها را به تدریج به ایجاد بخش‌های ویژه ورزش و باشگاه‌های ورزشی سوق داد تا روزنامه‌نگاران ورزشی بخش مختص به خود را در روزنامه داشته باشند.

فعالیت روزنامه‌نگار ورزشی هم اکنون و در عصر انقلاب دیجیتال شاهد تحولات عمیقی است. تعامل مخاطب در شبکه‌های اجتماعی تأثیر بزرگی بر شکل‌گیری افکار عمومی و بزرگ‌نمایی رویدادهای ورزشی و سبک پوشش آنها دارد. سایت‌های اینترنتی و دیگر پلتفرم‌های دیجیتال تأثیر بسیار زیادی بر مخاطبان دارد.

گاهی اوقات، برای ستاره‌های ورزشی، بسیاری از ستاره‌ها و سلبریتی‌های شبکه‌های اجتماعی، از روزنامه‌نگاران سنتی که شخصیت‌های مشهور با آنها با احتیاط رفتار می‌کنند، مورد قبول‌ترند. جای تعجب نیست که لیونل مسی اولین گفتگوی اختصاصی خود-بعد از مصاحبه با شبکه باشگاه پاری سن ژرمن و شبکه بین اسپورت-بعد از منتقل شدن به پاری سن ژرمن را با سلبریتی اسپانیایی سرویس پخش زنده توئیچ، ایبی یاتویس، انجام داد. این ستاره اسپانیایی مراسم معرفی مسی را به صورت مستقیم از تلفن همراهش برای هزاران نفر از مخاطبانش پخش کرد.

پوشش رویدادهای ورزشی به گونه‌ای که رضایت مخاطبان و صاحبان تبلیغات را جلب کند، به پدید آمدن تدریجی تخصص‌های متعددی در این حرفه به ویژه در رادیو و تلویزیون منجر شده است. بر همین اساس کارشناسان ورزشی و تحلیل‌گران فنی نقش مهمی در شکل‌گیری آگاهی عمومی (منفی و مثبت) و گسترش فرهنگ ورزشی دارند؛ موضوعی که باید محور اهتمام موسسات رسانه‌ای ورزشی باشد.

تأثیرپذیری ورزش از علم و تکنولوژی به طور منطقی به روزنامه‌نگاری ورزشی هم منتقل شد به گونه‌ای که تکنولوژی‌های پخش تلویزیونی به صورت انقلاب گونه توسعه یافت و برای مخاطب این فرصت را فراهم کرد تا در دل رویداد قرار بگیرد. همچنین

341

Days

2

Hours

12

Minutes

35

Seconds

مخاطب را به درون رختکن‌ها و اتوبوس‌های بازیکنان تیم‌های ورزشی برد. اهمیت اطلاعات فنی و تحلیل آنها نیز به ورود پر قدرت «روزنامه‌نگاری داده Data Journalism» به دنیای روزنامه‌نگاری ورزشی نقش داشت. هم اکنون شاهد این هستیم که مؤسسات اطلاع‌رسانی-تحلیلی همچون opta به شرکای اصلی باشگاه‌های ورزشی و همچنین مؤسسات رسانه‌ای تبدیل شده‌اند.

پررنگ شدن نقش پول در ورزش و سیاست‌گذاری ورزشی دستیابی به اطلاعات را به مأموریتی به غایت دشوار تبدیل کرده است. همچنین روابط دوستانه‌ای که روزنامه‌نگاران با منابع خبری خود ایجاد می‌کنند باعث نشده انتشار اطلاعات سری برای مخاطبان آسان شود. بنابراین شاید عجیب نباشد که بیشتر تحقیقاتی که در پرونده‌های ورزشی انجام شده از سوی روزنامه‌نگاران تحقیقی بوده که ارتباطی با رسانه‌های ورزشی نداشته‌اند.

نه تنها رسانه‌های ورزشی با مؤسسات ورزشی اصلی (باشگاه‌ها، اتحادیه‌ها، فدراسیون‌های قاره‌ای و بین‌المللی ...) دچار تضاد منافع شده‌اند بلکه تلویزیون هم از طریق حق پخش به یکی از مهمترین حامیان ورزش تبدیل شده است. به دنبال این، تبلیغ دهندگان با رسانه‌ها برای بزرگ‌نمایی تصویر ورزشکاران و باشگاه‌ها و بزرگ‌نمایی پدیده ستاره‌سازی برای کسب بینندگان و درآمد بیشتر همکاری می‌کنند. با وجود این تحولات گسترده که ورزش و ورزشکاران از آن بهره می‌برند اما با توجه همپوشانی منافع تجاری و گرایش مؤسسات اقتصادی بزرگ به سرمایه‌گذاری در رسانه و ورزش، پرسش‌های اخلاقی و حرفه‌ای بسیاری درباره مستقل بودن روزنامه‌نگار ورزشی در رسانه دارای حق پخش مطرح می‌شود.

توصیه‌های اصلی

۵- مراقب سوء استفاده باش: به همان

اندازه که رابطه روزنامه‌نگار با منابع در دریافت اطلاعات کمک می‌کند، به همان اندازه هم ممکن است روزنامه‌نگار را در معرض سوء استفاده از سوی منابع قرار دهد. منابع ممکن است از او برای انتشار اخبار به نفع یک مربی یا یک بازیکن یا ضربه زدن به رقیب یا تأثیرگذاری بر قیمت یک بازیکن در بازار نقل و انتقالات سوء استفاده کنند. پس مراقب باش تا مانع از سوء استفاده از خود شوی.

۱- به صورت منظم و بلندمدت

برنامه‌ریزی کن: بر خلاف رویدادهای خبری دور از انتظار، رویدادهای ورزشی همواره برنامه‌ریزی شده هستند و در آغاز هر فصل اعلام می‌شوند بنابراین باید از قبل برای پوشش آنها برنامه‌ریزی کنی تا کیفیت پوشش خبری خود را بالا ببری.

۶- مهارت‌های فنی خود را توسعه بده:

حرفه روزنامه‌نگاری سالانه دستخوش پیشرفت‌های شگرفی می‌شود و روزنامه‌نگاری که خود را با این تکنیک‌ها همگام کند و بر آنها مسلط شود محتوای تولیدی‌اش به دلیل تعاملی بودن و منحصر به فرد بودن که ناشی از پیشرفت تکنیکی ست همیشه توجه مخاطبان را به خود جلب می‌کند.

۲- اتفاقات ناگهانی را پیش‌بینی کن:

با افزایش تجربه، روزنامه‌نگار ورزشی توانایی درک روندها را پیدا خواهد کرد. او می‌تواند اتفاقات ناگهانی مانند برکناری یک مربی یا به تعویق افتادن یک مسابقه را پیش‌بینی کند.

۷- از پلتفرم‌های دیجیتال استفاده کن:

استفاده از سایت‌های خبری و شبکه‌های اجتماعی در روزنامه‌نگاری ورزشی به موضوع اساسی تبدیل شده است: این پلتفرم‌ها فرصت بیشتری را برای روزنامه‌نگاران فراهم می‌کنند تا اخبار را به شکل‌ها و سبک‌های مختلف و فراتر از چارچوب‌های خبری سنتی ارائه دهند. به عبارت دیگر لازم است الگوهای خبری متناسب با الزامات این پلتفرم‌ها ایجاد شود.^۶

۳- در محل رویداد حاضر باش:

رابطه روزنامه‌نگار ورزشی با محل رویداد اساسی است: چرا که به او نگاهی همه جانبه‌تر می‌دهد و باعث می‌شود به مخاطب محتوای جدید و ایده‌های و نتیجه‌گیری‌های اختصاصی ارائه کند.

۴- شبکه‌ای از منابع

برای خودت ایجاد کن: هیچ خبر بدون اطلاعاتی وجود ندارد و هیچ اطلاعاتی بدون منبع به دست نمی‌آید. بنابراین روزنامه‌نگار ورزشی باید به تشکیل شبکه ارتباطی متشکل از بازیگران عرصه ورزش شامل مدیران، مربیان، بازیکنان و دیگر افراد برای اطمینان از دریافت اخبار از آنها و اطمینان از دقیق بودن پوشش خبری خود توجه داشته باشد.

۶ برای اطلاعات بیشتر: مراجعه شود به راهنمای تولید فیلم برای شبکه‌های اجتماعی

<https://bit.ly/2LOvURp>

۱۰- به خبر اکتفا نکن: روزنامه‌نگاری ورزشی

دیگر محدود به اعلام نتایج بازی‌ها یا خبرهای فوری نیست. سایت‌های ورزشی تخصصی راه‌اندازی شده‌اند که در مدت زمان کوتاهی توانسته‌اند با ارائه تجزیه و تحلیل‌های عمیق بر اساس الگوهای مختلف روزنامه‌نگاری مانند روزنامه‌نگاری تحقیقی، روزنامه‌نگاری عمق‌نگر، روزنامه‌نگاری تفسیری، روزنامه‌نگاری تاریخی مخاطبان بسیاری را جذب کنند. در این زمینه می‌توان به تجربه سایت [The Athletic](#) در زمینه ارائه محتوای ورزشی قابل توجه اشاره کرد (این سایت در سال ۲۰۱۶ راه‌اندازی شد و در سال ۲۰۲۲ توسط نیویورک تایمز خریداری شد).

۸- به الگوریتم‌ها توجه کن: برای اطمینان

از اینکه مطالب ورزشی‌ات به بیشترین تعداد از مخاطبان هدف می‌رسد، باید سیستم کار الگوریتم‌ها را بدانی. چه در موتورهای جستجو و چه در شبکه‌های اجتماعی. زیرا محتوا در فرم‌هایی ارائه می‌شود که توسط پلتفرم‌ها پشتیبانی می‌شوند (مثلاً یک ویدیوی کوتاه). فضای اختصاص داده شده برای محتوا در هر پلتفرم به طور جداگانه در نظر گرفته می‌شود. مثلاً محتوای پشتیبانی شده توسط اینستاگرام با محتوای پشتیبانی شده توسط توییتر یا یوتیوب متفاوت است. باید اولویت‌های محتوایی مخاطبان هر پلتفرم را در نظر بگیری.

۹- برای محتوای خود هویت تعریف کن:

سعی کن شکل منحصر به فردی از محتوای خبری را ارائه دهی که دربردارنده جزئیات عمیق رویداد یا یک خبر ورزشی باشد و به روش غیرمعمولی ارائه شود که باعث شود مخاطب همیشه محتوای تولید شده توسط تو را تشخیص دهد. بسیاری از اخبار در رسانه‌های ورزشی مشابه است بنابراین تو باید سبک خودت را بسازی.

ونسان دیلیک

نویسنده و روزنامه‌نگار ورزشی روزنامه لکیپ

نمی‌دانم چگونه است که روزنامه‌نگاری غیرورزشی باید پاک و بی‌طرف باشد در حالی که باید روزنامه‌نگاری ورزشی شوونیستی و ملی‌گرایانه افراطی باشد بدون اینکه نگاه نقد‌گرایانه‌ای نداشته باشد. بله، در حقیقت تمایل روزنامه‌های فرانسوی این است که تیم فرانسه به قهرمانی در جام جهانی برسد. اما اینکه از محور مأموریت‌مان یعنی اخبار، اطلاعات و نقد چشم‌پوشی کنیم، غیرممکن است. گاهی اوقات سنت‌های تحریریه یک روزنامه ورزشی - نه روزنامه عمومی - بر نوشتن خبرها تأثیر دارد. در این حالت نوشتن محتوا با نوعی از حماسه همراه خواهد

در هر حال می‌دانستیم که صفحه اول روزنامه تأثیرگذار خواهد بود (صفحه اول روزنامه فرانسوی لکیپ در جام جهانی ۲۰۱۰ آفریقای جنوبی که در آن روزنامه توهین زشتی را منتشر کرد که ادعا می‌کرد بازیکن فرانسوی نیکلاس آنلاک آن را علیه مربی خود بین نیمه‌های بازی فرانسه و مکزیک به کار برده است. این ماجرا منجر به جنجال بزرگی شد). هر رسانه تأثیرگذاری خود را دارد. رسانه بی‌دلیل رکن چهارم دموکراسی نیست و اینگونه نیست که رسانه به دلیل ورزشی بودن قدرتی نداشته باشد.

بود تا جایی که خبر دچار بزرگ‌نمایی می‌شود اما نه به اندازه‌ای که در اطلاعات اصلی خبر انحراف به وجود آید. قطعاً نه با هدف تعریف و خارج کردن آن از چارچوب‌های حرفه‌ای.

اگر این جهانی است که شما می‌خواهید -منظور من خودداری از انتشار اطلاعات مربوط به انتقال بازیکنی از باشگاهی به باشگاه دیگر قبل از رسمی شدن است- این بدان معناست که شبکه‌های اجتماعی جایگزین اطلاعات می‌شوند. اگر منتظر بمانیم تا همه چیز برای انتشار اعلام رسمی شود، اطلاع‌رسانی هم نخواهیم داشت. در این صورت فقط شبکه‌های اجتماعی اطلاع‌رسان خواهند بود.^۷

فصل دوم:

قبل از اینکه روزنامه‌نگار ورزشی باشی، روزنامه‌نگار باش

قبل از ورود به روزنامه‌نگاری ورزشی به عنوان یک تخصص، روزنامه‌نگار باید از خود بپرسد: «دلیل علاقه‌ام به روزنامه‌نگار ورزشی شدن چیست؟» یافتن پاسخی کامل به این سؤال عامل تعیین کننده و اساسی در مسیر فعالیت یک روزنامه‌نگار خواهد بود. در ادامه مهمترین اطلاعاتی که به تو کمک می‌کند به این سؤال پاسخی آمده است:

۱- مشخص کردن نوع رسانه‌ای که قصد تولید محتوا برای آن طبق استانداردهای خود را داری: روزنامه چاپی، تلویزیون، پلتفرم اینترنتی، رادیو یا پادکست.

(در سال‌های اخیر مطالب بسیاری در زمینه روزنامه‌نگاری در کشورهای عربی منتشر شده که به صورت محتوای ورزشی تعاملی همچون ویدئوهای تحلیلی در یوتیوب و نیز پادکست هستند اما اکثر آنها و در نبود پلتفرم‌های تخصصی ورزشی، محدود به تولید فردی توسط افراد علاقه‌مند به ورزش بودند).

۲- مشخص کردن یک تخصص معین در روزنامه‌نگاری ورزشی: خبرنگار میدانی، متخصص در زمینه بازار نقل و انتقالات، متخصص در تحلیل بازی‌ها و... هر تخصص نیازمند مسیر مستقلی است که روزنامه‌نگار ورزشی باید از ابتدای فعالیت خود طی کند تا مهارتش در یک زمینه خاص متمرکز شود.

(سایت The Athletic UK از این هم فراتر رفته و برای هر تیم از لیگ فوتبال انگلیس و برخی از باشگاه‌های درجه دو خبرنگاری تعیین کرده است. این اقدام موجب محبوبیت خبرنگاران نزد هواداران هر یک از باشگاه‌ها می‌شود: مثلاً جیمز پوس اخبار لیورپول را در این سایت پوشش می‌دهد و در تویتر حدود ۹۰۰ هزار دنبال کننده دارد).

۳- مشخص کردن رسانه‌هایی که روزنامه‌نگار ورزشی قصد دارد برای آنها کار کند: دلیل این کار درک روش کار و همگام شدن با آن است تا اگر روزنامه‌نگار برای کار در رسانه‌ای پیشقدم شود تجربه تخصصی در مورد نحوه کار و خط مشی تحریریه آن داشته باشد. همچنین شما به عنوان یک روزنامه‌نگار می‌توانید به طور مستقل مسیر فعالیت خود را مشخص کنید مشروط بر اینکه بتوانید شهرتی برای خود دست و پا کنید که همه رسانه‌ها مایل به همکاری با شما باشند.

(روزنامه نگار ایتالیایی فابریزیو رومانو (۴۹ ساله) از مشهورترین خبرنگاران ورزشی متخصص در اخبار نقل و انتقالات فوتبال است. او به طور مستقل کار می‌کند و ده‌ها مؤسسه رسانه‌ای بزرگ با او کار می‌کنند. او در تویتر نزدیک به ۱۱ میلیون دنبال کننده دارد؛ عددی بزرگتر از دنبال کنندگان روزنامه بزرگی همچون گاردین که خودش مطالب این روزنامه‌نگار ایتالیایی را به عنوان یک روزنامه‌نگار مستقل منتشر می‌کند).

چگونه شروع کنی؟

۱- شور و شوق داشته باش: داشتن شور و شوق به یک ورزش به این معنی است که با جزئیات آن آشنا هستی، قوانین و ستاره‌های این ورزش را می‌شناسی و آشنایی گسترده‌ای با همه جوانب و ابعاد آن داری. بدون این ویژگی در آغاز کار خود به عنوان یک روزنامه‌نگار متخصص در یک رشته ورزشی با مشکل مواجه خواهی شد.

۲- با تیم محله شروع کن: برای اینکه بتوانی در تمرین‌ها و بعدها در استادیوم حاضر شوی باید از فرصتی که در دسترس داری استفاده کنی. این فرصت تیم محلی یا باشگاهی است که درهانش را به روی تو باز می‌کند تا از نزدیک با ورزش مورد علاقه‌ات و با روندی که تیم طی می‌کند تا از تمرین‌ها به استادیوم برسد آشنا شوی.

۵- بنویس و بنویس و بنویس: برای

استفاده از موارد گفته شده باید مهارت‌های نوشتاری خود را توسعه‌دهی: این مرحله، مرحله آغاز به کار به شکل عملی است. نوشتن تنها راه توسعه مهارت روزنامه نگاری توست- صرف نظر از نوع رسانه‌ای که مایلی برای آن کار کنی، متن اصل هر محتوا به شمار می‌آید- علاوه بر این به تو کمک می‌کند تا سبک مختص به خود را پیدا کنی. سبکی که تو را منحصر به فرد می‌کند و باعث می‌شود محتوایی قابل توجه خوانندگان و رسانه‌ها داشته باشی.

۳- اخبار را بی‌وقفه دنبال کن: برای اینکه

بیشتر به خودت کمک کنی و آشنایی‌ات عمیق‌تر و شامل‌تر شود اخبار مربوط به ورزش مورد علاقه‌ات را دنبال کن. با این کار از رویدادهای جدید و همچنین سبک‌های مختلف خبرنگاری و تحلیل و تفسیر مطلع می‌شوی.

۴- هر چیز قابل توجهی را آرشیو کن:

هرگاه -در حین مطالعه اخبار ورزش مورد علاقه‌ات- به تیترو خاصی یا مقاله‌ی خوبی یا مورد جالب یا جمله جذاب یا توصیف جادویی یا دقیق یا لینک قابل توجه یا اطلاعات جدیدی برخوردی در آرشیو کردن آن تردید نکن: بعدها به آن نیاز پیدا خواهی کرد.

حسام برکات

روزنامه نگار و استاد دانشگاه اردنی
سرمدیر سابق سایت یورسپورت و کوووره

این در حالی است که روزنامه نگار ورزشی حرفه‌ای تلاش می‌کند محتوای خود را به دور از همه این تأثیرگذاری‌ها تولید کند. «تنها درست، درست است». برای اینکه روزنامه‌نگار از فعالیت کلیشه‌ای دوری کند راهی نیست

جز تلاش برای توسعه ابزارهای روزنامه‌نگاری، تنوع بخشی به منابع خبری و سرعت بخشیدن به روند تهیه و ساده سازی محتوا. تا بتواند با آنچه که مخاطبان می‌خواهند از یک سو و حفظ اعتبار قلم و وجهه خود از سوی دیگر همگام باشد.

رسانه‌های ورزشی در کشورهای عربی هم اکنون با مشکلات زیادی روبرو هستند. چالش‌های بی‌شماری در مقابل دبیران و خبرنگاران ورزشی قرار دارد. به ویژه اینکه دبیران و خبرنگاران ورزشی تلاش می‌کنند با هجوم شبکه‌های اجتماعی و آشنا شدن عامه مردم با تولید محتوا مقابله کنند چرا که این تحولات منجر به تولید محتوای کم کیفیت و بدون اطلاعات دقیق شده‌اند.

روزنامه‌نگار ورزشی می‌بیند که وقتی مطلبی را با نگارشی بسیار دقیق و صحت مطالب و بی‌طرفی بسیار بالا منتشر می‌کند مورد توجه قرار نمی‌گیرد. این موضوع به دلیل فاصله نوشتن مطلب روزنامه‌نگار و مطلب دیگری اتفاق می‌افتد که با عجله منتشر شده یا بدون رعایت کمترین اصول حرفه‌ای ترجمه شده است. اما با توجه گسترده مخاطبانی روبه‌رو می‌شود که اغلب به منبع محتوا یا واقعیت‌های موجود در محتوا اهمیتی نمی‌دهند.

از افرادی که بدون اطلاعات به تحلیل مسابقات ورزشی می‌پردازند گرفته تا افراد مشهور در انتشار خبرهای کوتاه جعلی و تولیدکنندگان محتوای متعصبانه علیه تیم‌ها و بازیکنان رقیب، همه در برابر روزنامه نگار ورزشی وجود دارند.

همچنین به روزنامه‌نگار شرکت کننده در جام جهانی توصیه می‌کنم هیچ کنفرانس خبری یا نشست رسانه‌ای را از دست ندهد ولو اینکه در فاصله دوری برگزار شوند. نگاه تکراری به رویدادها نداشته باشد. همیشه تلاش کند

آن چیزی را ببیند

که دیگران آن

را نمی‌بینند. از

رویدادها تحلیلی

کلیشه‌ای نداشته

باشد. هر تصویر را

مستند کند. کم

بخواهد و خیلی

راه برود.

روشن است که بخش بزرگی از جوانان در جهان عرب آرزوی کار در روزنامه نگاری ورزشی را دارند. در عین حال بازار کار روزنامه نگاری به طور کلی با رکود روبه رو است. وضعیت اقتصادی و کساد بازار تبلیغات نشانه‌های این وضعیت هستند.

بنابراین توصیه می‌شود منتظر شانس

نباشید چون مشخص نیست به

سراغ شما بیاید یا نه بلکه

از طریق خودآموزی شروع

کنید. دوره‌های آموزشی

در زمینه خبرنگاری و تحلیل

ورزشی و قوانین رشته‌های

ورزشی بگذرانید.

هر کسی که خواهان فعالیت

به عنوان روزنامه‌نگار ورزشی

است باید تلاش

کند آموزش

میدانی و

عملی و فعالیت

داوطلبانه داشته باشد تا مهارت‌های نوشتاری

و سطح کاری او ارتقاء یابد و بتواند به شکل

حرفه‌ای، محتوا تولید کند.

فصل سوم

چگونه وارد روزنامه‌نگاری ورزشی

شوی و از کجا شروع کنی؟

اکثر روزنامه‌نگاران ورزشی از دو راه اصلی وارد

این حرفه می‌شوند:

تحصیل روزنامه‌نگاری در مراکز

آکادمیک و کسب تخصص در

ورزشی همزمان با این روند،

با اینکه به صورت مستقل

مسیر روزنامه‌نگاری

خود را بدون تحصیل

آکادمیک روزنامه‌نگاری

آغاز می‌کنند و سپس

در این زمینه تجربه

کسب می‌کنند و کار

خود را توسعه می‌دهند.

نمونه‌های بسیاری برای این

نوع روش وجود دارد. این

افراد توانسته‌اند با تکیه بر

مهارت کافی خود شایستگی ورود به رسانه‌ها

را کسب کنند یا از طریق آموزش و پیشرفت به

روزنامه‌نگاران حرفه‌ای تبدیل شده‌اند.

همانطور که یک ورزشکار باید سبکی جدی در

زندگی خود داشته باشد تا به ورزشکار حرفه‌ای

تبدیل شود روزنامه‌نگار ورزشی هم باید همین

مسیر را دنبال کند: از طریق کار سخت و تلاش برای ایجاد دایره اطلاعاتی گسترده شامل همه اطلاعات مرتبط با ورزش مثل حقوق ورزشی، پزشکی ورزشی، علوم انسانی، نوشتن و نگارش، اقتصاد ورزشی و... تا خود و خبرهایش شاهد پیشرفت باشند.

موارد بسیاری هستند که میان روزنامه‌نگار و روزنامه‌نگار ورزشی تفاوت ایجاد می‌کند تا جایی که این تصور به وجود آمده که روزنامه‌نگار ورزشی از چارچوب‌ها و ضوابط جدی این حرفه، آزاد است ولی واقعیت این است که روزنامه‌نگار ورزشی باید اساساً یک روزنامه‌نگار باشد و سپس وارد تخصص ورزشی یا دیگر حوزه‌ها شود. از روزنامه‌نگار ورزشی انتظار می‌رود از همه حوزه‌های روزنامه‌نگاری اطلاع داشته باشد و به اصول حرفه‌ای و اخلاقی و در رأس آنها واقع‌گرایی و اعتبار و شفافیت پایبند باشد.

۷ توانمندی که باید داشته باشی:

۱- پیشرفت زبان: هیچ روزنامه نگار بدون زبانی وجود ندارد. زبان با خواندن مداوم و تمرین با ابزارهای نوشتن بهتر می شود.

۶- گردآوری منابع: از طریق ایجاد شبکه‌ای از روابط با بازیگران مختلف در حوزه ورزش. این کار به وسیله حضور در تمرین‌ها و مسابقات و ایجاد روابط حرفه‌ای با بازیکنان و مربیان و وارد شدن به جمع روزنامه نگاران ورزشی ممکن می‌شود.

۲- آموزش سبک‌ها: که یا از طریق دنبال کردن مطالب روزنامه نگاران - در همه زمینه‌ها نه فقط ورزش - و تلاش برای فهم سبک‌های مختلف نویسندگی و استفاده از آنها در خبرهای خود به دست می‌آید یا از طریق مراجعه به به عمق متن هم از لحاظ ادبی و هم علمی (داستانی و غیرداستانی & Fiction Non-Fiction) و به کارگیری این سبک‌ها در مطالب ورزشی.

۷- خود-انتقادی: یک روزنامه نگار حرفه‌ای همواره خودش را زیر سؤال می‌برد. بعد از هر محتوایی که تولید می‌کند سعی می‌کند آن را به صورت واقع‌گرایانه‌ای ارزیابی کند تا به کاستی‌های آن پی ببرد و سعی کند آنها را تکرار نکند و از نکات مثبت استفاده کند.

۳- ایجاد دانش جامع: شناخت یک ورزش تنها به دنبال کردن آن و اطلاع از اخبار روزانه آن محدود نمی‌شود. یک روزنامه نگار حرفه‌ای ورزشی باید با تمام قوانین آشنا باشد و پیشینه وسیعی از ابعاد تاریخی و جامعه شناختی مرتبط با این ورزش و تعاملات آن با جامعه و دیگر موارد داشته باشد.

۴- توسعه تفکر انتقادی: با کنکاش در جزئیات رویدادهای ورزشی، خواندن تاریخچه آنها و درک جزئیات دقیق آنها. این کار به تو این امکان می‌دهد که سؤالات منحصر به فردی بپرسی که تو را از دیگر روزنامه نگاران متمایز می‌کند.

۵- تنوع بخشیدن به محتوای تولیدی:

در آغاز کار به عنوان روزنامه نگار ورزشی توصیه می‌شود به یک سبک محدود نباشی و محتوای خبری خود را در قالب‌های مختلف تولید کنی: متن و فیلم و پادکست و... این کار در شناخت بهتر سبک مناسب خود و مورد پسند مخاطب به تو کمک می‌کند.

فویچیک نوواکوفسکی روزنامه‌نگار ورزشی مستقل لهستانی

و توتیفیکیش ها را فعال می‌کنم.
همچنین برخی اوقات، توتیفیکیشن‌های حساب‌های توئیتری را
فعال می‌کنم که بیشترین اطلاعاتی که برایم مهم است را
به اشتراک می‌گذارند، مثل (laczynaskobieca) حساب رسمی
فدراسیون فوتبال زنان لهستان).

توصیه‌ام به روزنامه‌نگاران جوان این است: از هر فرصتی برای
گردآوری بیشترین تعداد منابع و ایجاد ارتباط با افراد جدید
استفاده کنید، زیرا هیچ اطلاعی ندارید از اینکه کدام یک از
آنها ممکن است در زمانی خاص بعداً به کارتان بیایند.

از مدت‌ها قبل به این نتیجه رسیده‌ام که مدیریت همه
اطلاعات موجود در جهان غیر ممکن است؛ بنابراین من باید
بر مرتبط‌ترین موارد به علایق حرفه‌ای‌ام تمرکز کنم. مطمئناً
هو اتفاق مهمی در دنیا در حال رخ دادن باشد بر من هم تأثیر
خواهد گذاشت. در مورد منابع، من بیشتر از توئیتر استفاده
می‌کنم. در آنجا حساب‌هایی را که ارزش دنبال کردن

دارند و همچنین فیدهای RSS
از سایت‌های قابل توجه را در
فهرست‌های مختلف گروه‌بندی
می‌کنم. سایت‌ها را تا آنجا که
ممکن است به‌روزرسانی می‌کنم

به دنبال مطالب منحصر به فرد هستی؟... یک عکاس را همراه خود داشته باش...

چگونه از عکاس بیشترین استفاده را داشته باشی؟

۱- در تماس مستقیم با او باش: برای اطمینان

از اینکه کارت را با سرعت بسیار بالایی انجام می دهی، با عکاس حاضر در محل رویداد در تماس باش. از برنامه های پیام رسان استفاده کن: واتساپ، مسینجر یا دیگر پیام رسان ها، تا هر زمان که عکس‌های مهمی می‌گیری یا از یک اتفاق مطلع می‌شود، بلافاصله جزئیات آن را به تو اطلاع دهد تا بتوانی از آن‌ها بهره‌مند شوی و براساس آن‌ها یک خبر با مفاهیم بصری قوی بنویسی.

۲- عکاس، چشم و گوش تو در ورزشگاه است:

نقش عکاس تنها به تهیه عکس‌های زنده برای تو محدود نیست بلکه حضورش در حاشیه های ورزشگاه به او فرصت مطلع شدن از جزئیات را می‌دهد؛ جزئیاتی که حتی اگر در جایگاه‌های تماشاگران باشی هم در دسترس تو قرار نمی‌گیرد. مثلاً عکاس حرفه‌ایی که بازیکن عصبانی از مربی به دلیل جایگزین کردنش با بازیکن دیگر می‌زند و همچنین جزئیات مهم دیگر را می‌شود.

۳- بررسی دقیق عکس‌ها

می‌تواند به تو ایده بدهد:

بررسی دقیق عکس‌ها ممکن است جزئیات مهمی را نشان دهد که هیچ‌کس به آن توجه نکرده باشد. وقتی بازی نیمه‌نهایی جام ملت‌های آفریقا در کامرون به مرحله ضربات پنالتی برای تعیین تیم برنده بین کامرون و مصر رسید، کاغذهایی وصل شده به بطری آب دروازه زبان تیم مصر محمد ابو جبل مشاهده شد، خبرنگاران با بررسی عکس‌ها متوجه شدند که این کاغذها

با خود همراه بردن یک عکاس خبری متخصص در زمینه ورزش یکی از ساده ترین و مؤثرترین راه‌ها برای دستیابی به محتوا و اخبار جذاب است.

عکاس خبری به دلیل جو کارش و شرایطی که در آن کار می‌کند- در نزدیکی ورزشکاران قرار می‌گیرد و جزئیات را دنبال می‌کند - امکان ثبت جزئیاتی را دارد که ممکن است برای یک روزنامه‌نگار در دسترس نباشند.

عکاس خبری چون با حواسش کار می‌کند، به همه صداهای برخاسته از دوربین‌های همکارانش توجه می‌کند بنابراین می‌تواند جزئیات بسیار زیادی به تو بدهد.

پیتر گریگوریف

روزنامه‌نگار ورزشی بلغارستانی،

سازنده رپورتاژهای تلویزیونی درباره فوتبال

اگر بخواهم یک توصیه به روزنامه‌نگاران جوان داشته باشم این است: تلاش کنید شور و شوق خود و موضوعاتی که در کار روزنامه‌نگاری به آنها علاقه دارید را دنبال کنید. سعی کنید افرادی را پیدا کنید که قبل از این کسی با آنها مصاحبه نکرده باشد زیرا خبرهای تازه‌تر، ارجحیت دارند. تلاش کنید همیشه دنبال رو موضوعات عمومی و سوژه‌هایی که دیگران دنبال می‌کنند با این استدلال که این سوژه‌ها در افکار عمومی پرطرفدار است، نباشید. همیشه مطلبی که روزنامه‌نگار از روی علاقه می‌نویسد کیفی‌تر و بهتر است چرا که در خود افراد و مکان‌ها و رویدادهایی دارد که دوربین عکاسان یا قلم خبرنگاران تا قبل از این به آن دست پیدا نکرده است.

در مورد ارتباط با منابع، فکر می‌کنم بستگی به نوع پوشش خبری دارد. منابع خبر فوری با منابع رپورتاژ یا گزارش تحقیقی یکسان نیستند. برای من یکی از مهم‌ترین توصیه‌ها، توصیه یکی از روزنامه‌نگاران با سابقه آمریکایی است که می‌گوید: خود را متقاعد کنید که چیزی نمی‌دانید و هیچ اطلاع قبلی در مورد موضوع یا گزارشی که می‌خواهید روی آن کار کنید ندارید. شما با این کار خود را از هرگونه سوگیری ناشی از شناخت موضوع که ممکن است موجب تضعیف کارتان شود و همچنین از واقع‌گرایی که انتظار می‌رود در برخورد حرفه‌ای با رویداد داشته باشید، فاصله می‌گیرید. بر همین اساس سعی می‌کنم همیشه با همه منابعی که پیدا می‌کنم وارد بحث شوم. این کار به نتیجه بهتر منجر می‌شود.

همچنین سعی می‌کنم اطلاعات مربوط به هر منبع را در بیش از یک جا ثبت کنم: در دفتر یادداشت و همچنین در لپ‌تاپ. این کار را با هدف ثبت و آرشیو منابع و فراموش نکردن جزئیات مربوط به آنها انجام می‌دهم. تکیه به حافظه شخصی به عنوان تنها ثبت‌کننده اطلاعات در بسیاری از اوقات به اشتباه منجر می‌شود.

در پایان، مهم‌ترین موضوع - هر چند برای برخی ممکن است بدیهی به نظر برسد اما مهم‌ترین توصیه است - این است که سعی کنید همواره به وسیله چند منبع از درست بودن اطلاعات مطمئن شوید و هر چقدر هم که اطلاعات‌تان زیاد باشد باز هم از فقط یک منبع استفاده نکنید.

حاوی نوشته‌هایی است در مورد جهت‌های احتمالی پرتاب توپ توسط هر یک از بازیکنان تیم کامرون. نوشته‌هایی که کمک کرد تیم مصر به دور نهایی صعود کند.

۴- لیستی از درخواست‌های خود

تهیه کن: قبل از نوشتن گزارش خود

از عکاس بخواه به مکان‌های مشخصی برود و عکس‌هایی بگیرد که به نوعی به نوشتن مطلب تو کمک کند.

مثلاً اگر فکر می‌کنی بازار واقف دوحه ارزش تهیه رپورتاژ داشته باشد از عکاس بخواه تا عکس‌هایی از آنجا برای تو تهیه کند.

چیزهایی را توسط این عکس‌های کشف خواهی کرد که ممکن است با نگاه معمولی به دست نیاید. این کار موجب تقویت و بالارفتن کیفیت مطالبت می‌شود.

۵- فاصله نزدیک با رویداد منجر به

کشف منابع جدید می‌شود: حضور

عکاس در زمین ورزشگاه و در فاصله نزدیکی از بازیکنان و مدیران امکان تماس مستقیم با آنها را برای او فراهم می‌کند و در نتیجه امکان انجام مصاحبه‌های اختصاصی در خارج از ورزشگاه را برای تو به دنبال می‌آورد و همچنین شبکه‌ای روابط برای تو ایجاد می‌شود که بعدها در کارت مفید خواهد بود.

فصل چهارم

منابع در روزنامه‌نگاری ورزشی

بتواند پیش‌بینی کند و بر اساس آن خبر را بنویسد یا درباره آنچه که روی خواهد داد و به خبر تبدیل خواهد شد نتیجه‌گیری کند.

برای منابع روزنامه‌نگار ورزشی نمی‌توان حد و مرزی تعیین کرد. مقامات کشور یا کمیته‌های المپیک یا فدراسیون‌های ورزشی و حتی پارلمان یا شورای‌های محلی منابعی برای روزنامه‌نگار ورزشی به شمار می‌آیند. باشگاه‌ها، انجمن‌های طرفداران، انجمن‌های ورزشکاران پیشکسوت و انجمن‌های داوران و ... همه اینها منابعی هستند که می‌توانند در شناخت خبر یا شناخت اطلاعاتی که چارچوب خبر را شکل می‌دهد به روزنامه‌نگار ورزشی کمک کنند.

نیاز روزنامه‌نگار ورزشی به منابعی که از آنها اطلاعات خود را دریافت کند موضوعی حیاتی است. مثل هر روزنامه‌نگاری که در حوزه‌های دیگری فعالیت می‌کند.

آنچه باعث می‌شود روزنامه‌نگار ورزشی به منابع زیاد و متنوع و خیلی معتبر نیاز داشته باشد این است که با دامنه گسترده‌ای از مخاطبان تعامل می‌کند که اطلاعات زیادی از ورزش دارند و به شدت پیگیر آن هستند.

در کل، پیشینه اطلاعاتی روزنامه‌نگار ورزشی و روابطش با مسئولان، ورزشکاران، مربیان، نمایندگان ورزشکاران، تأثیرگذاران در ورزش در کنار اطلاعات عمومی و قوانین منابعی هستند که باعث می‌شود او

شبکه منابع چگونه ایجاد می‌شود؟

۱- منابع خاص بر اساس تنوع‌شان- از طریق حضور در محل رویدادها و پیگیری تحولات ورزشگاه‌ها به دست می‌آیند.

۲- ایجاد روابط با منابع اعم از مقامات، بازیکنان، مربی‌ها و بازیگران عرصه ورزش که - مخصوصاً- در رویدادهای ورزشی بزرگ همچون جام جهانی ممکن می‌شود. در این گونه رویدادها مسابقات به مدت محدودی برگزار می‌شود و در طی این مدت تیم‌ها در یک مکان قرار می‌گیرند. این شرایط امکان تماس روزنامه‌نگار را با بیشترین تعداد ممکن از منابع فراهم می‌کند: مثلاً دانشگاه قطر محل اقامت تیم آرژانتین در جام جهانی ۲۰۲۲ خواهد بود. حضور روزنامه‌نگار در این مکان ده‌ها منبع و مصاحبه و گزارش‌های خبری فراهم می‌کند که می‌توانند در صدر روزنامه‌های بزرگ قرار بگیرند.

برای ایجاد روابط قوی با منابع، تنها یک راه وجود دارد و آن مصاحبه از نزدیک با مقامات مربوطه است. شاید بهترین راه برای یک روزنامه‌نگار ورزشی برای ایجاد و شکل‌دهی گروهی از منابع، حضور در تمرینات و مسابقات باشد، به ویژه در مسابقات بزرگی که زمان کاملی برای آنها اختصاص می‌دهد و در آنها با مسئولان، ورزشکاران، دیگر روزنامه‌نگاران و شخصیت‌های مهم بیش از یک بار و در فضایی غیر رسمی دیدار می‌کند. فضای رسمی مانع از تعامل راحت و شکل‌گیری روابط و دوستی میان روزنامه‌نگار و این افراد می‌شود. روزنامه‌نگار ورزشی همچون دیگر همکارانش در اتاق تحریریه است. او ارزش خبرگزاری‌های رسمی و اخبار موثقی که ارائه می‌دهند را به خوبی می‌داند. همچنین این روزها یک روزنامه‌نگار ورزشی به اهمیت شبکه‌های اجتماعی و به ویژه حساب‌های رسمی باشگاه‌ها و فدراسیون‌های ورزشی و فدراسیون‌های المپیک‌ها و ورزشکاران ... آگاه است. این حساب‌ها برای روزنامه‌نگار ورزشی محتوایی با ارزش به شمار می‌آیند که قابلیت تبدیل شدن به اخبار مهم و جذاب را دارد.

۶- دنبال کردن رسانه‌های دیگر - مخصوصاً رسانه‌های رقیب - بسیار مهم است: زیرا می‌تواند به عنوان محرک عمل کند.

۷- از اطلاعات خام که منابع اطلاعاتی باز ارائه می‌دهند، استفاده کن. شبکه‌های تخصصی در زمینه روزنامه‌نگاری داده و مرتبط با رشته‌های ورزشی مختلف وجود دارند که حجم بالایی از اعداد و آمار مهم مورد توجه عموم را در اختیار تو قرار می‌دهند.

۳- احترام گذاشتن به چیزی که منبع شما تمایل به انتشار آن ندارد. این موضوع بسیار مهمتر از منتشر کردن چیزی است که منبع تمایل به انتشار آن دارد. رعایت نکردن این حریم خصوصی مطمئناً موجب از دست دادن منبع می‌شود و دیگر منابع را نیز برای تعامل با تو نگران می‌کند.

۴- حرفه‌ای بودن و متعهد بودن به اخلاق حرفه‌ای باعث حسن شهرت تو در میان منابع (بازیکنان و مدیران و دیگر افراد) می‌شود. حسن شهرت باعث می‌شود که آنها خودشان برای انجام مصاحبه یا برای دادن اطلاعات مهم به دور از چشم دیگر روزنامه‌نگاران با تو تماس بگیرند.

۵- منابع عمومی در دسترس تو و دیگر روزنامه‌نگاران قرار دارد. این منابع شامل خبرگزاری‌ها، سایت‌های رسمی بازیکنان، باشگاه‌ها و فدراسیون‌ها و همچنین صفحات رسمی موجود در شبکه‌های اجتماعی و نیز صفحات نمایندگان و انجمن‌های هواداران است.

برجسته‌ترین سایت‌های تخصصی آمار و اطلاعات ورزشی:

فوتبال

« سایت Soccerstats.com: این سایت به طور مداوم آمار و ارقام به روز شده مربوط به اکثر مسابقات فوتبال در جهان

و همچنین آمارهای تفصیلی که اکثر جنبه‌های مورد علاقه هر خبرنگار ورزشی متخصص را پوشش می‌دهد، ارائه می‌دهد.

« سایت Whoscored.com: نیز آمار تفصیلی از تیم‌ها و بازیکنان و همچنین ارزیابی‌هایی از عملکرد بازیکنان بعد از هر بازی ارائه می‌دهد.

« سایت understat.com: این سایت آمار تفصیلی بازی‌های ۵ لیگ بزرگ (انگلیس، اسپانیا، ایتالیا، آلمان و فرانسه) را ارائه می‌دهد که به روزنامه‌نگاران در نگارش گزارش‌های تحلیلی بازی‌ها کمک می‌کند.

« سایت fbref.com: این سایت مختص طرفداران دستاوردهای بازیکنان در دوران فعالیت فوتبالی آنها با عدد و رقم است. مسی در دوران فعالیت خود چند گل زده است؟ کدام بازیکن در فصل ۲۰۱۰/۲۰۱۱ گل‌های بیشتری زده، مسی یا رونالدو؟ همه این آمار و ارقام توسط این سایت در اختیار شما قرار می‌گیرد تا بتوانید مطالب مفصل‌تر و جامع‌تری تهیه کنید که خوانندگان را به خود جذب کند.

« سایت transfermarkt.co.uk: سایتی تخصصی در زمینه نقل و انتقالات بازیکنان میان باشگاه‌های فوتبال جهان است. فعالیت این سایت محدود به فوتبال اروپا نیست و اکثر مسابقات فوتبال جهان از جمله اکثر مسابقات کشورهای عربی را پوشش می‌دهد.

ورزش‌های دیگر: تنیس:

« Ultimatetennisstatistics.com
« tennisstats247.com
« Coretennist.net

بسکتبال:

« hoopshype.com
« proballers.com

دو و میدانی:

« worldathletics.org/stats-zone

ورزش‌های مختلف:

« سایت statsperform.com: سالانه بیش از نیم میلیون بازی را پوشش می‌دهد و آمار و ارقام آنها را تجزیه و تحلیل می‌کند.

« سایت gracernote.com: آمارهایی از رشته‌های ورزشی مختلف ارائه می‌دهد.

« سایت sporets-reference.com: این سایت دارای پایگاه داده رایگان برای ورزش‌های مختلف است. همچنین امکان دنبال کردن عملکرد بازیکنان در رشته‌های ورزشی مختلف را دارد.

فصل پنجم:

چگونه یک مطلب ورزشی بنویسی؟

اثرات این اضافه وزن روی گونه‌هایش ظاهر شده است. بنابراین، قدرت مشاهده و توانایی ثبت آن بر اساس شناخت نزدیک از رشته (دو و میدانی)، موضوع (هشام الکرچ) و قالب محتوای رسانه ای (خبر) روزنامه‌نگار را به نوشتن مطلبی بسیار جذاب داد. مطلبی که توانست تا مدت‌ها در ذهن‌ها باقی بماند و شاید الگویی برای تدریس شود.

هر روزنامه‌نگار ورزشی سعی دارد مطلب جالبی بنویسد که خوانندگان و دنبال‌کنندگان علاقه‌مند را به خود جذب کند و مورد تحسین قرار گیرد. برای این کار او قبل از هر چیز باید بر قدرت مشاهده، گیرندگی بالا، استفاده از زبان مناسب و نوشتن مطلب به زبانی روان تکیه کند و در عین حال از هر چیزی که بی‌فایده می‌بیند چشم‌پوشی کند.

یکی از روزنامه‌نگاران فرانسوی که از علاقه‌مندان به دو و میدانی و از دنبال‌کنندگان هشام الکرچ قهرمان مراکشی جهان و المپیک است در سال ۲۰۰۶ یعنی حدود یک سال قبل از بازنشستگی این قهرمان متوجه می‌شود که او در حال کنار رفتن از میادین است و قصد بازگشت به پیست را ندارد. این روزنامه‌نگار با وجود اطلاع از این موضوع اما لازم بود خبر را به شکلی جذاب منتشر کند بدون اشاره به اینکه اطلاعات را از اطرافیان هشام الکرچ و یا از خود او دریافت کرده است.

این روزنامه‌نگار باهوش چه کرد؟ او در آغاز مطلب خود اعلام کرد که گونه‌های هشام الکرچ دیگر مانند گذشته استخوانی نیست و این نشان می‌دهد که او تمرین‌های خود را متوقف کرده یا دیگر همچون سابق سخت تمرین نمی‌کند و این باعث افزایش وزنش شده و

هیچ مطلب ورزشی ژورنالیستی خوبی بدون تیتیر جذاب وجود ندارد. روزنامه بریتانیایی The Sun در ۲۶ نوامبر ۲۰۲۰ تیتیر هیجان انگیزی انتخاب کرد تا خوانندگان خود را از مرگ اسطوره دییگو آرماندو مارادونا باخبر کند. این روزنامه نوشت: «میان دست‌های خدا» و با این تیتیر به شکلی واضح به گل معروفی که مارادونا به پیتیر شلتون دروازه‌بان انگلیسی در نیمه نهایی جام جهانی ۱۹۸۶ مکزیک زده، اشاره کرد. مارادونا در پاسخ به این سؤال که آیا دست او بوده که گل را زده، پاسخ می‌دهد: دست خدا بود.

مراحل عملی نوشتن یک مطلب ورزشی جذاب:

تیم آمریکایی با همتای انگلیسی خود در جام جهانی ۲۰۱۰ را در صفحه اول خود اینگونه تیتروزد: «آمریکا ۱-۱ پیروز شد، این بزرگترین تساوی با انگلیس از زمان جنگ بنگر هیل است (اشاره به جنگی که در جریان انقلاب آمریکا علیه بریتانیا در سال ۱۷۷۵ رخ داد)».

۶- از به کار بردن فرمت‌های آماده‌ای که خوانندگان از شنیدن آن خسته شده‌اند خودداری کن (حضور گسترده مردم در جایگاه‌ها،

نیمه دوم، جلسه مربیان، بازی آتشین و غیره). سعی کن فرمت‌های جدیدی ویژه همان رویداد طراحی کنی و جزئیات رویداد را به طور دقیق در آن توصیف کنی.

۷- مطلب خوب مطلبی ست که بر جزئیات ریز تمرکز کند نه کلیات.

۱- پیش زمینه گسترده‌ای در مورد رویداد کسب کن تا بتوانی از این اطلاعات در ایجاد رویکردی منحصر به فرد در مطالب خود استفاده کنی.

۲- مهارت‌های تفکر انتقادی را یاد بگیر این مهارت‌ها به تو این امکان را می‌دهد نگاه تحلیلی منحصربه‌فردی داشته باشی تا مطلب تأثیرگذاری تولید کنی.

۳- وقتی به میدان/محل وقوع رویداد می‌روی، سعی کن تمام جزئیات را ثبت کنی و با بیشترین تعداد افراد ملاقات کنی، هواداران و شعارهای آنها را دنبال کنی، از آنها در مورد چگونگی آمدن به استادیوم و تجربه شخصی آنها بررسی (تلاش نکن از آنها در مورد پیش بینی شان از نتیجه مسابقه بپرسی چون هیچ ارزش خبری مهمی ندارد).

۴- برای خود یک نگاه منحصر به فرد داشته باش تا با آن محتوای تولیدی‌ات را آغاز کنی. با مقدمه، می‌توانی خواننده یا بیننده را جذب کنی تا بقیه محتوای تولیدی‌ات را ادامه دهد یا رها کند. در عین حال حفظ ارزش‌های خبری در مقدمه را فراموش نکن.

۵- از تیتروزی سنتی دوری کن و سعی کن تیتروزی

بزنی که اطلاعاتی بدهد و در عین حال جذاب باشد. روزنامه آمریکایی نیویورک پست تساوی

از کتاب «روزنامه نگاری ورزشی» ویل آندروز^۸

دیدن بازی فوتبالی رفته باشیم اولین مطلبی که در روزنامه‌های روز بعد به سراغش می‌رویم گزارشی درباره همان بازی است. در شهرهایی که هنوز هم عصر روزهای شنبه روزنامه‌های ورزشی منتشر می‌شود اغلب در مسیر برگشت از ورزشگاه به خانه نسخه‌ای از این روزنامه‌ها می‌خرند. آنها این کار را انجام می‌دهند تا شرحی از رویداد و توصیف لحظه به لحظه بازی که کمی قبل آن را دیده‌اند، بخوانند و دوباره این رویداد را تجربه کنند با این هدف که بتوانند اطلاعات بیشتری که تاکنون دریافت نکرده‌اند به دست آورند. بنابراین گزارش‌های بازی‌ها و مسابقات باید دقیق و سرشار از اطلاعات باشند تا بتواند بر خواننده‌ای که شاهد این مسابقه یا بازی بوده تأثیر بگذارند».

آندروز به این اکتفا نمی‌کند بلکه دلایل دیگری برای خواندن گزارش‌های خبری مربوط به مسابقات ورزشی ذکر می‌کند. او می‌گوید: «برخی از خوانندگان تمایل دارند به مقایسه نظرات خود در مورد بازی با نظرات کارشناسان و روزنامه نگاران حرفه‌ای بپردازند... مردم همچنین گزارش‌ها را برای دریافت اطلاعات می‌خوانند: مثلاً ثبت گلی بی‌نظیر توسط یک بازیکن یا ثبت هزارمین گل این فصل توسط یک بازیکن دستیابی یک تیم به بالاترین رتبه در لیگ. خیلی از افراد هم با اینکه به طور ویژه پیگیر نتیجه بازی نیستند اما گزارش‌های ورزشی را برای سرگرمی می‌خوانند. آنها گزارش‌ها را به دلیل کیفیت بالای نگارش یا به دلیل هوش یا شوخ طبعی یا آگاهی نویسنده با استعدادی که اتفاقاً روزنامه‌نگار ورزشی هم هست، می‌خوانند».

راز نوشتن مطلب خوب در دانستن روش خلاصه کردن اصل ماجرا و ارائه آن در مقدمه است. یک جمله یا پاراگراف کوتاه قبل از نوشتن اطلاعات بیشتر بر اساس ترتیب اهمیت آنها کافی است.

ماهیت یک خبر خوب این است که آنچه شخص می‌خواند- در هر بخشی از خبر که خواننده بخواهد متوقف شود- به اهمیت و اصل ماجرا مربوط باشد.

از طرح سؤال یا آوردن نقل قول در آغاز مقدمه مطلب خودداری کنید. خواننده ترجیح می‌دهد آنچه که روی داده است را بداند نه اینکه مورد پرسش قرار بگیرد. نقل قولها در مطلب باعث کندی روند درک و فهم حقایق می‌شود.

در همین زمینه آندروز این پرسش را مطرح می‌کند: «گزارش یک بازی یا مسابقه باید چه نقشی ایفا کند؟ اگر از قبل نتیجه بازی را بدانیم چرا باید روش تهیه گزارش برایمان جالب باشد؟» او پاسخ می‌دهد: دلایل زیادی برای این کار وجود دارد: «اولاً: این گزارش یک تجربه جایگزین برای کسانی است که نتوانستند در رویداد حضور داشته باشند و شاهد آن باشند بنابراین گزارش‌ها باید شرح زنده‌ای از لحظات و موقعیت‌های مهم رویداد ارائه دهد. گزارش همچنین باید برای کسانی که امکان حضور در رویداد را نداشته‌اند یا از تلویزیون آن را مشاهده کرده‌اند فرصت تجربه دوباره و امکان مقایسه برداشت‌های خود با برداشت‌های یک روزنامه‌نگار آگاه را بدهد. در اکثر اوقات گزارش‌های بازی‌ها و مسابقات بیشتر از سوی کسانی خوانده می‌شود که در رویداد حاضر بوده‌اند. اگر برای

فصل ششم:

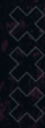
تخصص ورزشی

بسیار مهم است که یک روزنامه‌نگار ورزشی دانشنامه‌ای از حوزه‌ای باشد که در آن فعالیت می‌کند و با همه جوانب آن آشنا باشد. این دانشنامه باید رشته‌های مختلف ورزشی را در بر داشته باشد. اما در عین حال، تخصص در یک جنبه (تیم، منطقه، رشته ورزشی و...) برای رقابت میان رسانه‌ها در ایجاد پایگاهی از خوانندگان و دنبال‌کنندگان ضروری به شمار می‌آید. به این دلیل که تخصص در یک زمینه به شما هویتی منحصر به فرد می‌دهد که باعث می‌شود مخاطبان به شما به عنوان منبعی اصلی تکیه کنند. این تخصص تنها شامل تخصص عمومی در یک رشته ورزشی (فوتبال، بسکتبال و...) نمی‌شود بلکه شامل بخش‌های جزئی‌تر یک رشته ورزشی است.

همچنین به روزنامه‌نگاران ورزشی توصیه می‌شود- علی‌رغم اهمیت تخصص داشتن- دانشی جامع درباره دیگر زمینه‌های ورزشی نیز داشته باشند: مثلاً ممکن است در محل رویداد باشید و در اتاق تحریریه خود فرصتی برای پوشش یک مسابقه تنیس یا بسکتبال پیدا کنید. دانش جامع شما باعث می‌شود در رأس گزینه‌های رسانه خود قرار بگیرید تا این کار را به شما محول کند.

درک روزنامه‌نگار ورزشی از ورزش در زمینه‌های مختلف آن، او را با رازهایی آشنا می‌کند که توانایی ارائه اخبار بسیار متمایزی به او می‌دهد. اگر چه به نظر می‌رسد که هر نوع ورزش ویژگی‌های خاص خود را دارد که آن را از دیگر ورزش‌ها متمایز می‌کند، اما واقعیت این است که هر کدام مکمل دیگریست.

داشتن تخصص چه فایده‌ای برای روزنامه‌نگار دارد؟

« ۱- ایجاد شهرت: تخصص روزنامه‌نگار ورزشی در یک حوزه پرطرفدار، اما فاقد پوشش خبری لازم (مانند دو و میدانی) یا در یک زمینه بسیار تخصصی یک رشته ورزشی (مانند روزنامه‌نگاری داده‌های ورزشی) او را در میان مخاطبان متمایز می‌کند و برای او به سرعت طرفداران زیادی ایجاد و او را به مرجعی اصلی برای سایر مخاطبان و رسانه‌ها تبدیل می‌کند؛ چرا که محتوایی تولید می‌کند که موجب رفع کاستی‌ها در پوشش‌های خبری دیگر از رویدادهای ورزشی می‌شود.

۲- اعتماد منابع: خبرنگار متخصص در اخبار مربوط به تخصص خود به منبع معتبری برای ورزشکاران تبدیل می‌شود. به عنوان مثال فابریزو رومانو، روزنامه‌نگار ایتالیایی متخصص در زمینه اخبار بازار نقل و انتقالات فوتبال توانسته شبکه بزرگی از بازیکنان و حتی مدیران باشگاه‌ها تشکیل دهد که فرآیند نقل و انتقالات بین باشگاه‌های فوتبال برای آنها مهم است.

۵- جاودانه کردن تجربه: گذراندن سالها تجربه

روزنامه‌نگاری شما را واجد شرایطی می‌کند که کتابی تخصصی بنویسید که خلاصه‌ای از تجربیات و تخصص خود در آن زمینه را در آن ارائه دهید تا به یک مرجع اصلی تبدیل شود.

۶- فعالیت مستمر: روزنامه‌نگار متخصص پس

از کسب تجربه طولانی در یک تخصص ورزشی، با فرصت‌های شغلی بسیاری روبرو می‌شود و ممکن است تجربه طولانی‌اش او را تبدیل به یک تحلیل‌گر ورزشی یا مدرس دانشگاه کند. حتی ممکن است به دلیل تجربه گسترده‌ای که در جنبه‌های مختلف یا به دلیل تخصصی که دارد درهای مدیریت باشگاه‌های ورزشی یا نظارت بر بازیکنان به روی او باز شوند.

۳- اعتبار مطالب: در صورت داشتن یک تخصص

در حرفه خود، تولیدات خبری‌تان اعتبار زیادی در بین مخاطبان به دست می‌آورند و هر زمان که موضوعی مرتبط با تخصص شما مطرح شود، به عنوان اولین منبع برای اخبار دقیق از شما نام می‌برند. به عنوان مثال، یک روزنامه‌نگار متخصص در اقتصاد ورزش باشگاه‌های فوتبال، اولین و قابل اعتمادترین مرجع برای اطلاع از جزئیات انتقال مالکیت یک باشگاه مشخص خواهد بود.

۴- افزایش دانش: روزنامه‌نگار متخصص پس

از دوره کاری طولانی در یک تخصص خاص، به دانشنامه مرجعی تبدیل می‌شود که از او برای راستی آزمایی اعداد و ارقام و داده‌ها استفاده می‌شود. او به تخصصی تبدیل می‌شود که رسانه‌ها برای اظهارنظر در مورد رویدادها برایش صف می‌گیرند چرا که اطلاعات ارائه شده توسط او برای رسانه‌ها با ارزش است.

سیلوانا سترايدر

روزنامه نگار ورزشی اتریشی
روزنامه کوری

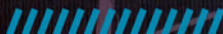
که اطلاعات به دست آمده درست هستند یا نه.

من همه اطلاعات را در فایلی در کامپیوتر مخصوصاً در گوگل درایو نگهداری می‌کنم. برای همین همیشه می‌توانم از طریق گوشی‌ام با کامپیوتر محل کارم یا لپ‌تاپ‌های دیگر نگاهی به آن بباندازم و در عین حال مطمئن هستم که در جای امنی حفظ شده‌اند. زمانی که همه اطلاعات را در اختیار داشته باشم، به خصوص وقتی به منبع خبری که دریافت می‌کنم فکر می‌کنم، کپی از این فایل می‌گیرم و در فایل کپی شده همه چیز را دوباره مرتب و تقسیم بندی می‌کنم: مثلاً چه کسی چه چیزی گفته؟ کدام اطلاعات از بقیه مهم‌تر هستند؟

بعد از آن شروع به فکر کردن درباره مهم‌ترین چیزهای به دست آمده و آنچه بر اساس اهمیت مرتب کرده‌ام، می‌کنم. سپس در فایل سومی شروع به نوشتن درباره آنها می‌کنم و بعد از آن روی همه اطلاعات کار می‌کنم.

ابتدا از خود این سؤال را پرس می‌کنم که چه چیزی بیش از بقیه تو را هیجان زده می‌کند. به چه چیزهایی بیشتر علاقه داری و چگونه می‌خواهی چیزی را که «عاشق» آن هستی حمایت کنی و بهبود ببخشی. چیزی که من عاشق آن هستم MMA (هنرهای رزمی ترکیبی) است. همچنین دوست دارم به پیشرفت ورزش و ورزشکاران در اتریش کمک کنم تا بتوانند در آینده به ورزش به صورت جدی‌تر و بدون تعصب بپردازند.

دوماً همیشه در مورد سوژه‌ها تحقیق می‌کنم. دوست دارم همه اطلاعات مربوط به سوژه‌ای را که می‌نویسم به دست بیاورم. ویدیوها را می‌بینم و همه چیز را در گوگل جستجو می‌کنم. با مردم صحبت می‌کنم. مصاحبه می‌کنم. چند کتاب می‌خوانم. به پادکست و چیزهای دیگر گوش می‌دهم. سعی کن تمام آنچه را که می‌توانی دریافت کنی، درک کنی. همچنین بررسی کن

فصل هفتم:

اخلاق حرفه‌ای

در روزنامه‌نگاری ورزشی

راهنمایی‌های مهم:

۱- آشنا بودن روزنامه‌نگار ورزشی با قوانین حرفه‌اش به اندازه آشنایی او با قوانین حوزه‌های ورزشی مختلف مهم است.

۲- دفاع خبرنگار ورزشی از تیم یا بازیکن مورد علاقه خود در مطلب مغایر با واقع‌گرایی حرفه‌ای است.

۳- خبرنگار ورزشی باید رویدادها را آنطور که هستند توصیف کند و نباید با هدف انتشار اخبار نادرست و مطابق با خواسته‌ها و تمایلات یا آنچه سوگیری برای تأیید یا سوگیری متعصبانه (Confirmation Bias) نامیده می‌شود، با احساسات مخاطبان بازی کند.

۴- حفظ ارتباط با منابع خبری صرفاً حرفه‌ای و عدم پذیرش هدایا یا دعوتنامه‌های خاص از این منابع به منظور تأثیرگذاری بر پوشش خبری.

یک روزنامه‌نگار ورزشی، همچون بقیه همکارانش در این حرفه، ملزم به پایبندی به مجموعه‌ای از اصول حرفه‌ای، اخلاقی، حقوقی و بشردوستانه است.

فرض بر این است که یک روزنامه‌نگار ورزشی - حتی اگر روی یک مطلب پر از احساساتی کار می‌کند و مخاطبان زیادی را مورد خطاب قرار می‌دهد و احساسات را برمی‌انگیزد - صداقت، امانت و تعادل را در انتقال اخبار و نوشتن و انتشار آنها رعایت کند. روزنامه‌نگاری ورزشی عمدتاً برای ارائه به مخاطبان و با هدف شکل‌گیری نظرات واقع‌گرایانه، مبتنی بر ارائه اخبار و اطلاعات ورزشی دقیق و مبتنی بر بی‌طرفی و تعادل است.

در غیر این صورت: یعنی در صورت نبود بی‌طرفی و تعادل، ممکن است افترا، تحقیر، تبعیض یا نژادپرستی روی دهد به طوری که مخاطبان در معرض سرگردانی و حتی شوک قرار گیرند و نتوانند به نظر واقع‌گرایانه دست پیدا کنند.

۵- دیدار با منابع باید طبق اصول حرفه‌ای و اخلاقی صورت بگیرد تا بر بی‌طرفی روزنامه‌نگار تأثیری نگذارد.

مراقب باش به سخنگوی یک بازیکن، تیم یا نماینده بازیکنان تبدیل نشوی.

۱۰- از عبارتهای «حماسی» که ممکن است در میان مخاطبان اختلاف ایجاد کند، خودداری کن.

۶- حفظ امنیت منابع و احترام گذاشتن به حریم خصوصی آنها بسیار مهم است.

بهتر است روزنامه‌نگار ورزشی از بازیگران مختلف حوزه ورزش فاصله بگیرد. این فاصله او را به یک شخص حرفه‌ای تبدیل می‌کند که بی‌طرفانه و واقع‌گرایانه می‌نویسد و مورد احترام است، چه این افراد با او مخالف باشند و چه موافق.

۷- مطالبی ننویس که نتوانی صحت آنها را تأیید کنی: به عنوان مثال متهم کردن یک بازیکن به تقلب در مسابقه برای دستکاری در نتیجه آن بدون وجود شواهد ملموس و قانع‌کننده.

این امر در عرصه روزنامه‌نگاری ورزشی کار آسانی نیست. روزنامه‌نگاران ورزشی گاه - به دلیل ارتباط نزدیک و تقریباً روزانه با بازیگران حوزه ورزش و گاهی اوقات حضور طولانی مدت در کنار آنها به دلیل مسافرت برای پوشش مسابقات - در دام همدردی و همراهی غیرحرفه‌ای با این بازیگران می‌افتند و این موضوع ممکن است عملکرد آنها را تحت تأثیر قرار دهد؛ حتی اگر مورد پسند قشر وسیعی از مخاطبان باشد.

۸- تنها به یک منبع اکتفا نکن. در پوشش رویدادهای ورزشی که رقابت قوی در آن باشد مثل کلاسیکو رئال مادرید و بارسلونا یا وداد و رجاء کازابلانکای مراکش ... روزنامه‌نگار نباید تنها به منبع یکی از تیم‌ها تکیه کند.

۹- مراقب به اشتباه گرفتن روزنامه‌نگاری ورزشی با روابط عمومی باش. به عبارتی دیگر

فصل هشتم:

راهنمای پوشش

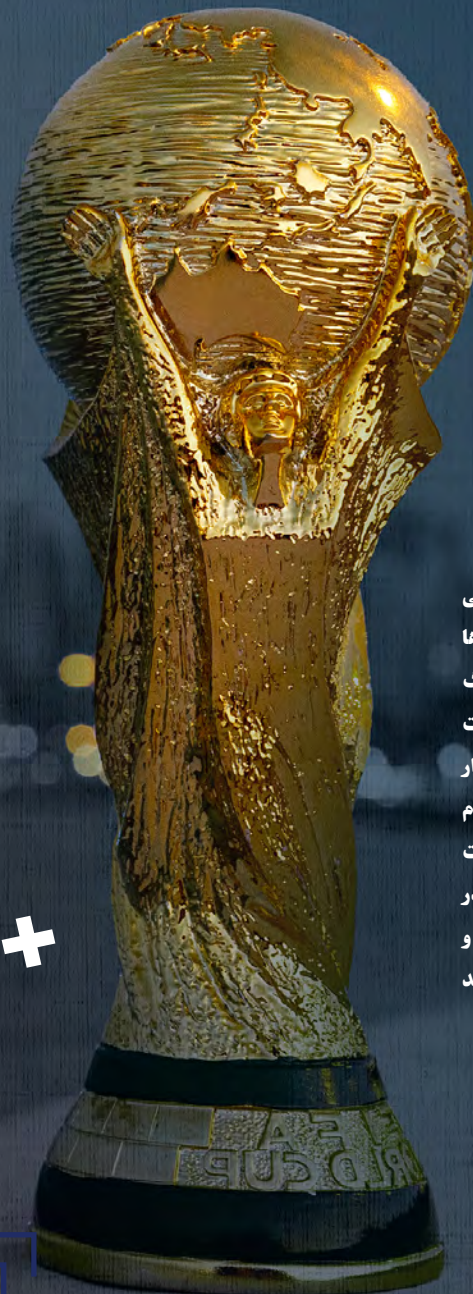
جام جهانی و

مسابقات

ورزشی بزرگ

این فصل بر توصیه‌های عملی برای پوشش جام جهانی فوتبال تمرکز دارد اما در عین حال این توصیه‌ها می‌توانند برای همه مسابقات و رویدادهای بزرگ ورزشی، به ویژه مسابقاتی که بازی‌های آنها در مدت زمان کوتاهی برگزار می‌شوند مورد استفاده قرار بگیرند؛ مسابقاتی چون المپیک و جام ملت‌ها (جام آسیا، جام ملت‌های آفریقا... و غیره) و مسابقات جهانی دو و میدانی و سایر رویدادهای مشابهی که در آن همه تیم‌ها در کشور میزبان با هم دیدار می‌کنند و در یک بازه زمانی مشخص که حداکثر ۳۰ روز خواهد بود، مسابقات برگزار می‌شود.

بخش اول:

آمدگی اولیه

پوشش مسابقات بزرگ مستلزم ارتباط هوشیارانه با فدراسیون‌های دست‌اندرکار، چه بین‌المللی و چه محلی همچون فدراسیون بین‌المللی فوتبال FIFA، کمیته بین‌المللی المپیک IOC... است. این فدراسیون‌ها مسئول صدور مجوز برای روزنامه‌نگاران واجد شرایط پوشش خبری هستند. این مجوز به روزنامه‌نگار اجازه می‌دهد تا وارد استادیوم‌ها شود، در تمرینات تیم شرکت کند، در کنفرانس‌های خبری قبل و بعد از مسابقات شرکت کند. همچنین اقامت در مکان‌های اختصاص داده شده برای روزنامه‌نگاران و موارد دیگر را فراهم می‌کند.

به سایر روزنامه‌نگاران توصیه می‌شود برای اطلاع از شرایط عضویت در فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران ورزشی و همچنین همه موارد مربوط به مجوزها و اعتبارنامه‌های مخصوص روزنامه‌نگاران ورزشی و موارد قابل توجه این دسته از روزنامه‌نگاران، به سایت این فدراسیون مراجعه کنند.

بخش دوم:

شیوه پوشش خبری

در رویدادهای بزرگی چون جام جهانی و المپیک تلاش کن پوشش خبری‌ات تنها محدود به آنچه در ورزشگاه‌ها و تمرین‌ها روی می‌دهد نباشد. ایده‌های بسیاری هر روز پیش رویت قرار دارند تا مورد توجه قرار بگیری.

ممکن است ماجراهای بسیاری در میان مخاطبان پیدا کنی بنابراین ارتباط خود با آنها را در شبکه‌های اجتماعی حتی در داخل ورزشگاه حفظ کن چرا که مخاطبان تو را متوجه چیزهایی می‌کنند که از چشم تو در زمان حضور در ورزشگاه دور مانده است. از این راه به اخباری در مورد یکی از تیم‌ها یا اتفاقات درون اتوبوس‌های تیم‌ها یا درون ستاد خبری یا در مورد یک راننده تاکسی دست پیدا می‌کنی که همه ارزش پرداختن و ارائه به عنوان یک مطلب متنوع را دارند. توجه به این گونه مطالب به پوشش خبری روزانه تو از مسابقات و نتایج آنها و همچنین پشت صحنه آنها رنگ و لعاب می‌دهد.

پوشش‌های سنتی پایبند نباش که توسط سایرین ارائه می‌شود.

چگونه به پوشش خبری میدانی فوری بپردازیم؟

۶- دقیق بودن خبر از سرعت انتشار آن مهم‌تر است. همواره باید از صحت کلیه اخبار قبل از انتشار آنها اطمینان حاصل کنی. بنابراین سعی کن استراتژی مشخصی در مورد روش‌های راستی‌آزمایی اخبار داشته باشی و آنها را قبل از اقدام به پوشش رویداد تمرین کنی.

توصیه‌هایی برای یک رقابت خبری منحصر به فرد

رقابت برای آنچه دوربین‌ها در معرض دید عموم قرار می‌دهند معنایی ندارد. قدرت مشاهده و هوش تو در ثبت آنچه در اطرافت می‌گذرد، پوشش خبری‌ات از یک رویداد را نسبت به دیگران برتر و منحصر به فرد می‌کند. پوشش خبری که با چاشنی حرفه‌ای و هنری همراه باشد. برای رسیدن به این سطح، به این موارد توجه داشته باش:

۱- آشنایی با ورزشکاران فواید بسیاری دارد. سعی کن

تماس خود با آنها را از طریق صفحات رسمی آنها در شبکه‌های اجتماعی یا ارتباط مستقیم حفظ کنی.

۲- فرصت حضور در تمرینات تیم ملی کشورت

به سرعت باد می‌گذرد پس مراقب باش هیچ لحظه‌ای را برای ارائه یک کار بی‌نظیر که ممکن است شامل اظهار نظر یک فرد یا گرفتن یک عکس باشد از دست ندهی؛ مثلاً تصویر بازیکن مراکش فیصل فجر در حال نگاه

۱- برنامه‌ریزی رویداد مورد نظر برای پوشش آن امری ضروری است. همه برنامه‌های مربوط به رویداد باید تنظیم شوند. از دانستن مسیر رفتن به ورزشگاه و زمین‌های تمرین گرفته تا زمان و محل برگزاری کنفرانس‌های خبری و موارد دیگر.

۲- اپلیکیشن‌های مربوط به دسترسی به ورزشگاه‌ها و سایر مکان‌های رویدادهای ورزشی بسیار مهم هستند و به صرفه‌جویی در زمان، انرژی و هزینه نیز کمک می‌کنند. بنابراین باید قبل از سفر به کشور میزبان برای این کار برنامه‌ریزی کنی و بهترین و سریع‌ترین وسایل حمل و نقل و راه‌های رفت و آمد در آن کشور را به خوبی جستجو کنی.

۳- اهمیت رسیدن به مکان مورد نظر در زمان مناسب امری مسلم است. این کار به آمادگی قبلی و آشنایی با مکان کمک می‌کند و همچنین این فرصت را برایت فراهم می‌کند که از مسئولین و برگزارکنندگان رویداد قبل از شلوغ شدن مکان اطلاعات بسیار مهمی بگیری.

۴- اطمینان از همراه داشتن همه تجهیزات فنی مورد نیاز همچون شارژر موبایل و کامپیوتر و لوازم تصویربرداری و اطمینان از سرعت اینترنت و ارتباط ماهواره‌ای و... این کار باعث می‌شود از آمادگی کامل برای انتقال خبر در حین وقوع آن مطمئن باشی.

۵- تو در رویداد تنها هستی؛ غیر از شهود روزنامه‌نگاری خود نباید منتظر راهنمایی‌های کسی باشی. به دنبال خبر در هر مکان باش و تنها به

به این جنبه‌ها توجه داشته باش تا پوشش خبری منحصر به فردی داشته باشی:

در مسابقات بزرگ معمولاً ورزشگاه حداکثر برای ۲ ساعت میزبان رویداد ورزشی هستند- جز موارد استثنائی- و بقیه رویدادها در خارج از ورزشگاه روی می‌دهند و آنقدر مهم هستند که باید سعی کنی آنها را از دست ندهی تا بتوانی در پوشش خبری خود استفاده کنی. در این صورت خواهی دید که مطالبت چگونه به مطالبی بسیار خاص و جالب تبدیل می‌شوند. به این راهنمایی‌ها توجه کن:

۱- هر ورزشگاه برای تو ماجرای جالب دارد.
برخی از ورزشگاه‌ها یک شاهکار معماری به شمار می‌آیند و دارای ابعاد تاریخی هستند که یک کشور و ویژگی‌های آن را نشان می‌دهند بنابراین شایسته توجه هستند.

۲- مخاطبان رویداد را می‌آفرینند بنابراین به آنها توجه زیادی داشته باش. مخاطبان بدون شک مطالب جالبی برای تو دارند که برای گیرنده قابل توجه خواهد بود و مشتاقانه آن را دنبال خواهد کرد.

۳- دنبال کردن فعالیت روزنامه نگاران رسانه‌های دیگر را فراموش نکن چرا که می‌توانند توجه تو را به چیزهایی جلب کنند که سوژه مطالبت می‌شوند.

۴- معمولاً ورزشگاه‌ها سرشار از اتفاق هستند نه تنها از سوی بازیکنان و مربی‌ها و داورها بلکه از سوی افراد دیگر حاضر در ورزشگاه. از عکاسان گرفته تا شخصیت‌های بسیار مهم حاضر در ورزشگاه و...

کردن به تلفن همراهش در حین تمرینات به خبر جالبی تبدیل شد و بیش از خود تمرین جنجال آفرینی کرد.

۳- پیگیری نزدیک تو را به یک خواننده خوب از آنچه در مقابل چشمانت می‌گذرد تبدیل می‌کند و باعث می‌شود جزئیات و پشت صحنه یک رویداد را دریابی. این کار به تو کمک می‌کند بتوانی به نتیجه‌گیری‌های برسی که برای یک خبر خوب مهم است: میان رویداد ورزشی و شرایط سیاسی و همچنین جنبه‌های اقتصادی، شهری، فرهنگی، زیست محیطی و غیره ارتباط وجود دارد.

۴- معمولاً روزنامه‌گار ورزشی در چارچوب تنگی قدم بر می‌دارند؛ علی‌الخصوص در مسابقات ورزشی بزرگ. این موضوع احتمال اینکه بتوانی به یک مصاحبه اختصاصی یا اطلاعات مهم از یکی از بازیکنان دست پیدا کنی را افزایش می‌دهد، بنابراین توصیه می‌شود در نزدیکی محل حضور تیم‌های ورزشی بمانی.

۵- سخن گفتن از مثلاً پیراهن بازیکنان یا آب خوردنشان یا تمرینات یک موضوع ثانوی

نیست. همین چیزهاست که هسته اصلی پوشش خبری مسابقات بزرگ ورزشی را شکل می‌دهد. اینها بعد دیگری از رویداد هستند که مخاطب به آنها نیاز دارد تا بتواند تصویر کاملی از رویداد داشته باشد. تصویری که اگر به مخاطب ارائه دهی بدون شک تو را دنبال خواهد کرد و پیگیر پوشش خبری‌ات خواهد ماند.

۸- از هتل محل اقامت خود و اطراف آن چشم پوشی نکن: چرا که برخی اوقات کاشف به عمل می‌آید که در کنار گنج‌هایی به سر می‌بری که می‌تواند برای مطالبت مفید باشد. تنها به آنها توجه داشته باش. از جام جهانی روسیه آنچه از این در خاطر مانده این است که روزنامه‌نگاران به صورت اتفاقی متوجه می‌شوند بدل ایرانی مسی هم در همان محل اقامتشان حضور دارد. این موضوع به خبری بسیار جالب تبدیل شد و تنوع بخشی در اخبار جام جهانی را به دنبال داشت.

۹- کانال‌های محلی هر چقدر هم که زبان آنها نامفهوم باشند، بسیار مهم هستند. آنها چیزهایی را به تو ارائه می‌دهند که خودت هرگز به آنها دست پیدا نمی‌کنی. همچنین اطلاعات بسیار مهمی را در اختیار قرار می‌دهند. سعی کن حتماً صبح‌ها و شب‌ها این کانال‌ها را ببینی. این کار برایت مفید خواهد بود.

۱۰- سعی کن اتفاقات حاشیه‌ای و غیر فوری که روزانه می‌بینی را ثبت کنی. در زمان پایان رویداد متوجه می‌شوی که چقدر باارزش هستند و مطالبت را ارزشمند و قابل توجه برای مخاطبان می‌کند.

۵- نگاه سریع و دقیق به شبکه‌های اجتماعی که قبلاً تنظیم و آماده کرده‌ای مهم است. آنها می‌توانند به نوبه خود تو را متوجه چیزهایی کنند که در ورزشگاه ندیده و نشنیده‌ای.

۶- سعی کن در زمان استراحت‌ها در بازی‌ها- همچون استراحت بین دو نیمه بازی فوتبال- در مکان‌هایی از ورزشگاه‌ها که ممکن است فرصت دیگری برای دیدن آنها پیدا کنی، پرسه بزنی. این کار بسیار مهم است و اغلب در حین انجام این کار به افراد یا چیزهای مهمی بر می‌خوری که می‌تواند سوژه مطالبت باشد.

۷- به دور از ورزشگاه‌ها و زمین‌های تمرین، همه چیزهایی که در اطرافت در کشور میزبان مسابقات می‌گذارد سوژه‌هایی برای پرداختن و نوشتن هستند؛ شهرنشینی، رفتار مردم، شلوغی مسافران خارجی، آب و هوا، رنگ‌ها و صداها، همه چیزهایی هستند که می‌تواند یک مطلب خوب و زیبا بسازد.

بخش سوم:

توصیه ها و نکاتی از روزنامه نگاران که جام جهانی را پوشش داده اند

وقتی صحبت از شواهدی برای موفقیت در پوشش خبری می شود، هیچ جایگزینی برای تجربه وجود ندارد. تجربه به تنهایی منجر به اکتشافات بی سابقه می شود و با افزایش تجربه ها روزنامه نگاران مهارت هایی کسب می کنند که به نوشتن مطالب خوب و به دست آوردن اخبار اختصاصی منجر می شود.

۱- محمد الروحلی

روزنامه‌نگار مراکشی روزنامه بیان الیوم که جام جهانی‌های ۱۹۹۴، ۱۹۹۸، ۲۰۰۶ و ۲۰۱۸ را پوشش

داده است

- سعی کنید با روزنامه‌نگاران دیگری که در مسابقات شرکت کرده‌اند ارتباط داشته باشید. این کار به افزایش آگاهی شما و همچنین در به دست آوردن اطلاعات و داده‌های مهم برای پوشش خبری‌تان کمک می‌کند.

- حضور مستمر در ستاد خبری مفید است. قبل از روز مسابقه باید زمان کافی برای شروع کار در شرایط مناسب اختصاص دهید.

- پوشش خبری خود را قبل و حین مسابقه و بلافاصله بعد از پایان زمان قانونی آن انجام دهید و اطلاعات را به موقع به روزسانی و ارسال کنید. به اختلاف ساعت میان کشورتان و کشور میزبان رویداد توجه داشته باشید.

پوشش جام جهانی کار آسان و معمولی نیست و روزنامه‌نگار باید همچون بازیکنان جام جهانی که برای حضور در این رویداد آماده می‌شود، آمادگی پیدا کند.

- اولین کاری که روزنامه‌نگار ورزشی باید انجام دهد تهیه گزارش‌های اولیه است و گردآوری هرگونه اطلاعات درباره رویدادهای ورزشی و تیم‌ها و آمار و ارقام لازم. اگر برای مثال موضوع مربوط به تیم محلی باشد باید مصاحبه‌هایی انجام شود و دیدارهای مستقیمی قبل از سفر تیم به کشور میزبان جام جهانی صورت گیرد. این موارد باعث آسان‌تر شدن کار روزنامه‌نگار بعد از آغاز بازی‌ها می‌شود.

- قبل از سفر باید از وضعیت آب و هوای کشور میزبان و قوانین و شرایط رفت و آمد این کشور مطلع شوید. همچنین به همراه داشتن لباس مناسب و راحت فراموش نشود. لباس باید در حدی راحت باشد که مانع فعالیت خبری نشود. سعی کنید در منطقه‌ای مستقر شوید که رفت و آمدتان به ستادهای خبری و ورزشگاه‌ها آسان باشد.

- برای جلوگیری از پیش آمدن مشکلات، دانستن زبان ارتباط و آمادگی برای استفاده از آن را فراموش نکنید. روزنامه‌نگاری موفق است که به زبان‌های زنده دنیا و در درجه اول انگلیسی مسلط باشد.

۲- کامیلا ماتوسو

روزنامه نگار برزیلی

سایت: www.folha.uol.com.br

است همه چیز در آرامش بگذرد اما نکته اصلی این است که آمادگی بحران‌ها و شرایط سخت را داشته باشیم.

بزرگ‌ترین چالش توانایی ارائه مطالبی متفاوت با مطالب روزنامه‌نگاران دیگر است. اخبار اکثر روزنامه‌نگاران در مورد نتایج بازی‌ها و اتفاقاتی است که در حین تمرین می‌افتد. همین موضوع اهمیت آمادگی قبلی شما را نشان می‌دهد. اگر اطلاعات کامل و شبکه‌ای از منابع داشته باشید متفاوت عمل خواهید کرد.

دوروش برای آمادگی برای پوشش جام جهانی الزامی است. در مورد من - برای مثال - زمانی که فهمیدم برای پوشش خبری حضور تیم ملی برزیل به روسیه می‌روم اولین کاری که کردم آغاز به جستجوی جامعی درباره تیم و مربی‌ها و محل برگزاری بازی‌ها و تمرین‌ها بود چرا که شناخت کامل سوژه گام اول برای شناخت اخبار است. مورد دوم: تلاش برای ترسیم نمودار از افرادی بود که در کنار تیم حضور خواهند داشت. جستجو درباره آنها را پیش از سفر شروع کردم. چون کسانی هستند که با آنها در زمان تهیه هر گزارشی تماس می‌گیرم. به طور مثال اگر بیمار زخمی شود بدون اینکه با پزشک تیم از قبل ارتباطی نداشته باشید بعید به نظر می‌آید که اجازه دیدار به شما بدهد و اطلاعاتی در مورد بازیکن به شما بدهد.

در جام جهانی ۲۰۱۴ به مدت ۵۰ روز در شهر بلو هوریزونته اقامت داشتم و بازی‌ها در ورزشگاه مینروا و تمرینات تیم‌های بازی‌کننده در این ورزشگاه (آرژانتین، شیلی و اووگوئه) را پوشش دادم. همچنین مسئول تهیه گزارش درباره جنبه‌های سیاسی فدراسیون فوتبال برزیل (CBF) بودم که ما در برزیل به آن پوشش کارتولا (رهبران) می‌گوییم.

با دنبال کردن فعالیت روزنامه‌نگاران دیگری که سابقه پوشش خیلی از بازی‌های جام جهانی را داشتند، چیزهای بسیاری یاد گرفتم. یکی از چیزهایی که یاد گرفتم این بود که در این نوع از پوشش خبری ممکن

۳- مولدی الجامعی

آغاز کند: از پوشش ورود تیم به زمین (On Arrival Interview) گرفته تا تحولات بعد از بازی.

در سال‌های اخیر- به ویژه با بحران اقتصادی جهانی- برخی از رسانه‌ها از پوشش رویدادهای بزرگ ورزشی به دلیل نداشتن حقوق پخش یا به عنوان مثال از اعزام تیم خبری برای پوشش جام جهانی خودداری می‌کنند. دلیل اصلی نیز خودداری شرکت‌ها از ارائه تبلیغات به رسانه‌های فاقد حق پخش و در نتیجه عدم حمایت مالی از فعالیت روزنامه نگاران است.

چه درباره روزنامه‌نگار و چه جام جهانی به دور از انصاف است اگر رویداد را به مستطیل سبز بازی محدود کنیم زیرا رویداد بسیار بزرگتر از این است.

در مورد جام جهانی برزیل ماجراهای جالب و تأثیرگذاری به یاد می‌آورم که در ورزشگاه‌ها اتفاق نمی‌افتادند بلکه بسیاری از آنها در هزاران کیلومتر دورتر از محل وقوع رویداد و در زاغه‌های فقیرنشین عاشق فوتبال رخ می‌دادند. مثلاً ممکن است نتایج جام جهانی برزیل را فراموش کنیم اما قطعاً عکس فوق‌العاده‌ای که عکاس خبرگزاری فرانسه از یکی از بالکن‌های زاغه‌های فاولا گرفته را فراموش نخواهیم کرد؛ عکسی از آتش بازی همزمان با افتتاحیه جام جهانی ۲۰۱۴ که به صورتی نمادین ترکیبی از فقر موجود و رویاها را نشان می‌داد.

کدام یک از ما ماجرای انتظار یک جهان برای پیش‌بینی‌های پل، اختاپوس پیشگو، در مورد نتایج جام جهانی را به یاد نمی‌آورد؟ این در حالی بود که این اختاپوس در باغ وحش آبی در نیویورک در ۱۲ هزار کیلومتری محل برگزاری جام جهانی قرار داشت.

روزنامه نگار تونس‌ی شبکه‌های ورزشی قطری و تیم تلویزیونی فدراسیون بین‌المللی فوتبال (فیفا)

شاید من یکی از خوش‌شانس‌هایی بودم که در جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه، جام جهانی باشگاه‌های ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ در دوحه و جام عربی ۲۰۲۱ برنامه «کشور» فیفا را تجربه کردم و عضو تیم «فیفا فیلمز» به عنوان تهیه‌کننده و روزنامه نگار شدم.

یکی از بزرگترین مشکلاتی که با آن در طی کار مواجه شدم این بود که رسانه‌ها برای روزنامه نگاران فضای کافی برای فعالیت فراهم نمی‌کنند. فردی که به عنوان خبرنگار برای یک رسانه کار می‌کرد و دو ساعت قبل از آغاز یکی از بازی‌های جام جهانی او را دیدم برای تعریف کرد که از صبح ۱۱ بار به صورت زنده از طریق ماهواره روی آنتن رفته اما با هیچ‌کس مصاحبه نکرده است.

شبکه‌ای که برای آن کار می‌کرد از او خواسته بود روبروی دوربین در کنار هتل محل اقامت تیم بماند و وارد هتل نشود چون در جام جهانی تصویربرداری از داخل هتل‌ها شامل حقوقی می‌شود که حقوق پشت صحنه نام دارد. به همین دلیل خبرنگار می‌بایست کنار ورزشگاه بایستد تا در پخش تلویزیونی مستقیم ظاهر شود و کلماتی را تکرار کند که هیچ ارزش خبری ندارند.

او از این وضعیت ناراضی بود چون روزنامه نگار بود. او انتظار داشت- با وجود دفعات متعددی که در برابر دوربین ظاهر شده بود- فعالیت جدی از درون ورزشگاه

معهد
الجزيرة للإعلام

راهنمای روزنامه نگاری ورزشی

تهیه:

یونس الخراشی

نگارش:

محمد احداد

محمد خمایسه

ترجمه:

خدیجه حیدری

طراحی:

احمد فتاح

معهد
الجزيرة للإعلام

AJMIInstitute

+974 44897666

institute@aljazeera.net

<http://institute.aljazeera.net/ar>